

eul_wid: mlw-af

Ἀριστοφάνους Σχόλια · Aristophanes Scholia

Scholia-Lysistrata

Σχόλια εἰς Λυσιστράτην

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Γραμματική [Grammar](#)
Format: Πεζός [Prose](#)

arg lys t ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Λυσιστράτης τις Ἀθήνησι τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποίησατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἑλλησιν· ὁμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ.

arg lys 1 συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἴτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπάουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἀλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἰκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσιν· καὶ Λυσιστράτῃ τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα τῆς παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης εὐνοίας διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσηῖται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ Λυσιστράτῃ καλέσασα τὰς πολιτίδας, ὑπέθετο φεύγειν μὴδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν, ὅπως γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου, τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ μένωσί τ' οἴκοι πάντες.

arg lys 2 (†) ὥς δὲ συνέθετο, τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν, τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν ταυτὸν διεβουλευόντο. κῆρυξ ἔρχεται λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης, σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξώρισαν. SCHOLIA IN LYSISTRATAM (Ἐκλήθη Λυσιστράτῃ παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

- sch lys ante Ἰάλλ' εἴ τις Βακχεῖον· Καὶ γὰρ πολλὰς ἑορτὰς αἱ γυναῖκες ἔξω τῶν δημοτελῶν ἦγον ἰδίᾳ
συνερχόμεναι.
- sch lys 2 ἢ ὅς Πανός· Πανὶ ὠργίαζον (αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς). καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ «σιωπῇ
φασὶ «τούτῳ τῷ θεῷ οὐ δεῖν προσιέναι.» ἢ πὶ Κωλιάδῃ· Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερόν (ἐστὶν) ἐν
τῇ Ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος καλεῖται Κωλιάς· ἔστι γὰρ ἐγκείμενος ὁμοίως ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ
ἐνοικοῦντες Κώλιοι. ἔνθα ὄστρακα κάλλιστα. καὶ ἡ Γενετυλλίς δὲ γυναικεῖα θεὸς περὶ τὴν
Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὠνομασμένη. κωμῆτις· Ἀντὶ τοῦ γειτῶν.
- sch lys 5 κῶμαι δὲ τὰ ἄμφοδα. ὅθεν καὶ τὸ ἐπικωμάσαι. τοξοποιεῖν· Ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακέναι.
- sch lys 8 ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος [Il. O,
102] οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη. (καὶ Σοφοκλῆς «ὥς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ
χαρᾶ.») (εἰρημένον· Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου.
- sch lys 13 Ἀττικῶς.) φαύλου· Εὐτελοῦς.
- sch lys 17 ἐκύπτασεν· Ἀντὶ τοῦ ἐστράγγευσεν. κυπτάζειν ἐστὶ τὸ περὶ τι πονεῖν καὶ διατρίβειν. κομπῶς δὲ
τῇ ἀμφιβολίᾳ καὶ χαριέντως ἐχρήσατο, καθὰ καὶ Σώφρων «ἐνθάδε κυπτάζουσι πλεῖστα
γυναῖκες.» ἀναγκαῖα.
- sch lys 22 συγκαλεῖς· Συνήγαγες. μῶν καὶ παχύ· Ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον.
- sch lys 25 οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· Ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον λέγω τὸ πρᾶγμα εἶναι μέγα καὶ παχύ,
καθ' ὃν σὺ ὑπονοεῖς. ἐρριπτασμένον· Γεγυμνασμένον καὶ ἡύρημένον.
- sch lys 27 ὥστε μεριμνῶσάν με ρίπτάζεσθαι καὶ στρέφεσθαι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ
τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν (ἀνερριμμένων, ὅπως ἂν ἔλθοι. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν κύβων
ἀναβάλλομεν, μέχρις ἂν ἔλθῃ τὸ προκείμενον βληθῆναι). ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἵχετο· Ἀντὶ τοῦ
μικρὰν ἔχουσι τὴν ἀφορμὴν τῆς σωτηρίας.
- sch lys 33 ἢ μηκέτ' εἶναι μηδὲ Πελοποννησίους· Μὴ πεισθέντας ἡμῖν (μήτε τοὺς Ἀθηναίους μήτε τοὺς
Πελοποννησίους). ὥς φιλόπατρις δὲ ἀπεσιώπησε τοὺς Ἀθηναίους. μηκέτ' εἶναι νῆ Δία· Πρὸς
τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπήντησε.
- sch lys 36 ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις· Ἐν γὰρ τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ μέγισταί εἰσιν ἐγχέλεις, ὥκουν τε τὴν
Βοιωτίαν καὶ οἱ λεγόμενοι Ἐγχελεῖς, περὶ ὧν Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Βοιωτιακοῖς φησίν. Ἄλλως.
ἐπεὶ δὲ ἀπὸ Κωπαΐδος λίμνης Βοιωτίας φέρονται ἐγχέλεις Ἀθήναζε. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι· Οὐ
φλυαρήσω.
- sch lys 37 οὐ βλασφημήσω. ἀλλ' ὑπονόησον· Ὅτι ἀπολοῦνται δηλονότι.
- sch lys 41 ἡμεῖς· Αἱ Ἀττικάί. ἐξηνθισμένοι· Ἄνθη φοροῦσαι.
- sch lys 43 τοῖς ἄνθεσι κεκοσμημένοι, οἷον ψιμυθῖω καὶ φύκει καὶ τοῖς ὁμοίοις. καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια·
Κιμβερικά, ἢ Κιμβερινά, ὥς Ταραντῖνα, εἶδος ἐνδύματος, ἀπὸ τόπου.
- sch lys 45 ὀρθοστάδια δὲ οἱ στατοὶ χιτῶνες, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί. περιβαρίδας· Ὑποδήματος εἶδος αἱ
περιβαρίδες, ὥς Θεόπομπος ἐν Σειρήσιν «ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.» χήγχουσα· Τὸ
πληρὲς καὶ ἡ ἄγχουσα.
- sch lys 48 ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρὰ, ἣ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. διαφανῆ· Οὐ
τὰ λαμπρὰ, ἀλλὰ τὰ ἰσχνὰ, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι·
Ταῦτα γὰρ ἐστὶ τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ ἐνδύματα, ἃ σώζειν ἡμᾶς προσδοκῶ.
- sch lys 51 (κροκωτὸν ἄρα· Εἰ ἄρα οὕτως ἔχει, καλλωπισθήσομαι καὶ γραῦς οὔσα.) οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ
πετομένης· Οὐ μετὰ βραδυτῆτος ἤκειν ἔδει, ἀλλὰ πετομένης.
- sch lys 56

ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς: Ὡς τῶν Ἀθηναίων ἀεὶ μελλόντων. καὶ τὰς γυναῖκας (γοῦν)
ὄψει Ἀττικάς ἀκριβῶς, οἷον μελλούσας ἐν τῷ πράγματι. ἀλλ' οὐδὲ παράλων: (Τῶν ἐν παράλῳ
οἰκουσῶν.

sch lys 58 παραλία γὰρ μοῖρα τῆς Ἀττικῆς) διήρητο γὰρ εἰς δ' μερίδας τὸ παλαιὸν ἢ Ἀττική· Πανδίων γὰρ
διαδεξάμενος τὴν Κέκροπος βασιλείαν, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν
χώραν τοῖς παισὶν εἰς δ' μοίρας· Αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄστρῳ μέχρι Πυθίου, Πάλλαντι δὲ τὴν
Παραλίαν, Λύκῳ δὲ τὴν Διακρίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα. (οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος· Ἡ Σαλαμὶς μοῖρα
τῆς Μεγαρίδος.

sch lys 59) ἐπὶ τῶν κελήτων: Κέλης εἶδος πλοιαρίου μικροῦ.

sch lys 60 καὶ ἵππος δὲ κέλης ὁ γυμνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμενοι. ἀφ' οὗ νῦν κακεμφάτως
ἐπὶ τῶν Σαλαμινίων τὸ αἰδοῖον φησί. ναυτικοὶ δὲ οἱ Σαλαμῖνιοι, (ἐπεὶ καὶ νησιῶται). τὰς
Ἀχαρνέων: Εἰκότως, ἐπεὶ πολεμικοὶ οἱ Ἀχαρνεῖς.

sch lys 62 Ἄλλως. εἰκότως, ἐπεὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀχαρνέων ἐτετίμητο, διὰ τοῦτο τὰς ἐκεῖθεν προσδοκᾷ
γυναῖκας. ὁ δὲ Θεογένης κομπαστῆς Ἀχαρνεύς. ἐπειδὴ δὲ κέλητα εἶπεν, ἐπήγαγεν ἀκάτιον.
ἀκάτιον τὸ Ἐκάτης ξόανον.

sch lys 64 R. Ἀναγυρουντόθεν: Δῆμός τις Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἀναγύρου ἥρωος.

sch lys 68 παρὰ τὴν παροιμίαν, κινήσω τὸν ἀνάγυρον. ἔστι δὲ πόα δυσώδης. ἀντὶ τοῦ μεγάλου.

sch lys 71 R. δεῖ: Ἀντὶ τοῦ δέει.

sch lys 74 ὀλίγου γ': Ἀντὶ τοῦ πρὸς βραχὺν χρόνον. σφριγᾷ: Εὐσθενεῖ, εὐσωματεῖ.

sch lys 81 εἰς ἐκεῖνο τείνει ὅτι εὐημέρουν τότε οἱ Λάκωνες. R ναὶ σιῶ: Τοὺς Διοσκόρους λέγει. Λακωνικῶς
δὲ φθέγγεται, ὡς αἰ Ἀττικάι νῆ τῷ θεῷ, (ἦτοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Δήμητρα). γυμνάδδομαι: Ἐν
γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες ἄπτονται τῆς πυγῆς τοῦ πηδῶντος.

sch lys 83 ὥς δὲ καλόν: Ὡς ἐκείνης ἀψαμένης αὐτῆς. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ψηλαφῶσιν, εἰ
λιπαρά ἐστι. ψηλαφᾶτε R.

sch lys 87 ποθ' ὑμέ: Ἀντὶ τοῦ πρὸς ὑμᾶς. καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδῖον: Λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐπεδιάς εἶναι.

sch lys 89 κομψότατα: Κομψῶς ἔχουσα τὸ αἰδοῖον. ἀπτομένη δὲ αὐτοῦ τοῦτο φησι. βληχῷ γε: Τὴν
λεγομένην βλήχωνα. παίζει δὲ εἰς τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον αἰνιττομένη. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ β
λέγουσι τὴν βληχῷ. χαΐα: Ἀντὶ τοῦ ἀγαθῆ μὲν, Κορινθία δέ.

sch lys 90 παίζει δὲ παρὰ τὸ κεχηνέναι. Κορινθία: Πόρνη, διὰ τὴν Λαΐδα.

sch lys 91 ἀγαθῆ μὲν, οὐ σώφρων δὲ, ἐπεὶ ἡ Κόρινθος πληθύνει ταῖς πόρναις. τάντευθενί: ἀπτομένη τῶν
δύο φύσεων ταῦτά φησι.

sch lys 92 R. ξυναλίαξε: Συνήθροισε.

sch lys 94 μυσιδδέτω: Λεγέτω, τί θέλει ἡμᾶς. εὖ γὰρ οἶδ': Ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οὐδεὶς πάρεστι.

sch lys 103 φυλάττων Εὐκράτην: Στρατηγὸς Ἀθηναίων ὁ Εὐκράτης, κωμωδεῖται δὲ ὡς δωροδόκος καὶ
προδότης καὶ ξένος. ἐκ τᾶς ταγᾶς: Ἐκ τῆς τάξεως.

sch lys 106 πορπακισάμενος: Οἷον περνησάμενος. ἀντὶ τοῦ (ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα) ἅμα τῷ παρεῖναι
ἅπεισιν. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ: Σκώπτει δὲ συνεχῶς Μιλησίους καὶ κωμωδεῖ ὡς μοιχοὺς, ἐπειδὴ
ἀπέστησαν τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν νησιωτῶν.

sch lys 107 φειψάλυξ: Οἷον ζωπύρημα καὶ σπινθήρ. ὄλισβον: Αἰδοῖον δερμάτινον.

sch lys 109 καὶ τοῦτο εἰς τὰς Μιλησίας. παίζει δὲ ὡς τοῖς ὀλίβοις χρωμέναις. σκυτίνη ἐπικουρία: Παρὰ τὴν
παροιμίαν, σκυτίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

sch lys 110

ὁ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετέβαλε. σκύτινοι γὰρ οἱ ὀλισβοί. εἰσι δὲ δερμάτινα αἰδοῖα, οἷς χρῶνται αἱ χῆραι γυναῖκες. τοῦγκυκλον: Τὸ περιβόλαιον, (ἥ) τὸ ζωνάριον.

sch lys 114 ἔκπιεῖν: Παρ' ὑπόνοιαν. δέον εἰπεῖν μάχεσθαι, ἐκπιεῖν εἶπε. ψῆττα: Ὅρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὥς οἱ σφῆκες.

sch lys 115 λέγει οὖν ὅτι καὶ συμβῆ ἔμνεσθαι τὸ ἥμισυ μου, βούλομαι. Ταῦγετον: Ὅρος Λακωνικῆς τὸ Ταῦγετον.

sch lys 118 ἔλσοιμ': Τὸ ς ἀντὶ τοῦ θ' ἔλθοιμι. ὥς δυσχεροῦς ὄντος τοῦ τόπου. τί μοι μεταστρέφεσθε: Ὡς ἀηδισθεισῶν αὐτῶν καὶ μεταστραφεισῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ.

sch lys 126 τί μοι μυᾶτε: Ὡσπερ μύες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύττετε, ἢ μύλλετε, ἢ μυκτηρίζετε. μυᾶν γὰρ τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. παρατεμεῖν θ' ἥμισυ: Πρὸς τὸ παρ' αὐτῆς εἰρημένον.

sch lys 133 ἀλλ' ἀλλ' ὅτι βούλει: Ἄλλο κέλευε, μὴ μέντοι δίχα συνουσίας ἡμᾶς εἶναι. οὐδὲν γὰρ οἶον: Ἀντὶ τοῦ κωλύον.

sch lys 135 οὕτως Ἀττικοί. οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσίν: Ἀντὶ τοῦ οὐ ματαίως, ἀλλὰ δικαίως.

sch lys 138 εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρῶ ταῦτα συντείνει ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφη. οὐδὲν γὰρ ἐσμέν πλὴν Ποσειδῶν: Ἀντὶ τοῦ πλὴν τῷ βουλομένῳ μίγνυσθαι.

sch lys 139 ὁ γὰρ Ποσειδῶν κατὰ τινὰς λαβῶν εἰς σκάφος Μελανίπτην συνῆλθεν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κυλινδομένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μὴδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. (ὁ δὲ νοῦς οὐδὲν ἐσμέν, εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίττειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Περίαν.) σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ: Τῇ Λαμπιτοῖ λέγει.

sch lys 143 γυναῖκας ὑπνῶν: Κοιμᾶσθαι. Ἀττικὸν τὸ ὑπνῶν. τὸ γὰρ κοινὸν ὑπνοῦν. μόνη τούτων γυνή: Μόνη γυνὴ δυναμένη μηχανὴν εὐρεῖν.

sch lys 146 εἰ δ' ὥς μάλιστ' ἀπεχοίμεθα: Εἰ δ' ἀπεχοίμεθα τοῦ πέους, διὰ τοῦτο εἰρήνη γενήσεται; —τὸ ἀπέχεσθαι τῆς τῶν ἀνδρῶν συνουσίας. R. Bar. νῆ τῷ θεῷ: Τὴν Κόρην καὶ Δήμητρα λέγει, ὥς Ἀττική.

sch lys 149 (ἐντετριμμένοι: Καλλωπισθεῖσαι, τὰς ὄψεις τριβεῖσαι.) τοῖς ἀμοργίνοις: Οἱ μὲν χρώματος εἶδος τὴν ἀμόργην, οἱ δὲ ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦ τοὺς Ἀμοργίνους χιτῶνας, ὥς τὰ Θηραῖα ἀπὸ Θήρας νήσου.

sch lys 151 δέλτα: Ἀντὶ τοῦ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον. τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα. πλεκοῦν: Συνουσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

sch lys 155 ὄγ' ὦν Μενέλαος: Ἡ ἱστορία παρὰ Ἰβύκῳ. (τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Λέσχης ὁ Πυρραῖος ἐν τῇ μικρᾷ Ἰλιάδι.) καὶ Εὐριπίδης [Androm. 628] «ἀλλ' ὥς ἐσεῖδες μαστὸν ἐκβαλὼν ξίφος, φίλημ' ἐδέξω.» μᾶλα πᾶ: Τοὺς μαστοὺς μῆλα φησίν. ἦν ἀφίως: Ἐὰν παρίδωσιν οἱ ἄνδρες.

sch lys 157 R. (τὸ τοῦ Φερεκράτους: Ἐὰν ἡμᾶς παρίδωσιν οἱ ἄνδρες, τότε πάλιν ἐξέσται ὀλίσβοις χρῆσασθαι, καὶ ἀποδέρειν τὰ ἀποδεδαρμένα σκύτη.

sch lys 158 Φερεκράτης ἐν δράματι εἶπε τοῦτο, ἔνθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὐθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν.) κύνα δέρειν: Σχῆμά ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. ἐν δὲ τοῖς σωζομένοις (Φερεκράτους) τοῦ κωμικοῦ τοῦτο οὐχ εὐρίσκεται. (τὰ μεμιμημένα: Ἐπεὶ τῷ ὀλίσβῳ χρῶνται ἀντὶ τοῦ αἰδοῖου.

sch lys 159 φλυαρία φησὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων. λέγει δὲ τὰ εἰρημένα Φερεκράτους.) εἰς τὸ δωμάτιον: Εἰς τὸ κοιτώνιον.

sch lys 162 παρέχειν χρή: Συνουσιάζειν δηλονότι, τουτέστιν οὐκ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλ' ἄνευ ἡδονῆς. ἀπεροῦσιν: Ἀπαγορεύουσιν καὶ παύσονται τοῦ πολέμου.

sch lys 166 ζυμφέρη: Ἀντὶ τοῦ ἀρμόζεται. Ἀσαναίων: Ἀθηναίων.
 sch lys 170 ῥυχάχeton: Τὸν θόρυβον καὶ συρφετόν. μὴ πλαδδιῆν: (Μὴ παραφρονεῖν.
 sch lys 171) μὴ πολεμεῖν, μὴ πλησιάζειν. οὐχ ᾗς σποδᾶς: Οὐκ ἂν ἄγοιεν εἰρήνην οἱ Ἀθηναῖοι, ἕως ἂν
 θαλασσοκρατῶσιν καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον ἢ παρὰ τῇ θεῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει.
 sch lys 173 καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀπέκειτο χίλια τάλαντα. (ἤρξαντο οὖν κινεῖν αὐτὰ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, ἐφ'
 οὗ εἰσῆχθη τὸ δρᾶμα, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδι.) σποδᾶς: Ἀντὶ τοῦ σπουδῆς. ἀλλ' ἔστι καὶ
 τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον: Τὸ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς θεοῦ.
 sch lys 179 θύειν δοκούσαις: Προσποιουμέναις θύειν. πάντα γ' ἔχοι: Πάντα δ' ἔχοι καλῶς.
 sch lys 180 καὶ τάδε γὰρ ἃ λέγεις καλῶς ἔχει. ὡς ὁμιώμεθα: Ἀντὶ τοῦ ὅπως ὁμόσωμεν.
 sch lys 184 Σκύθαινα: Τὴν ὑπηρέτιν λέγει. Σκύθας γὰρ καὶ τοξότας ἐκάλουν τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας ἀπὸ
 τῆς ἀρχαίας χρήσεως. (ὥσπερ φασὶν Αἰσχύλος ποτέ: Παρὰ τὰ ἐν Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις
 [42] ἄνδρες γὰρ ἐπὶ τὰ θούριοι λοχαγέται ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος.
 sch lys 188) μηλοσφαγούσας: Ἀντὶ τοῦ ταυροσφαγούσας μηλοσφαγούσας εἶπεν.
 sch lys 189 εἰ μὴ ἄρα μῆλα πάντα τὰ τετράποδα. εἰ λευκὸν ποθεν ἵππον: Πρὸς τὸ αἰδοῖον παίζει τὸ λευκὸν
 ἵππον.
 sch lys 191 λευκὸν μὲν, ὅτι φάλης τὸ αἰδοῖον λέγεται, φάλιον δὲ τὸ λευκόν ἵππον δὲ, ἐπεὶ καὶ κέλης
 λέγεται. ἢ παίζει κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἀμαζόνων. γυναῖκες γὰρ οὔσαι λευκοὺς ἵππους ἔθουον.
 κύλικα μεγάλην ὑπτίαν: Παίζει, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀσπίς ὑπτία τίθεται.
 sch lys 196 Θάσιον οἴνου σταμνίον: Ἐπικικῶς λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ Θάσια κεράμια σταμνία. μὴ ᾗχιεν
 ὕδωρ: Δέον εἰπεῖν, μὴ λύειν τὴν εἰρήνην, εἶπε μὴ ἐπιχεῖν ὕδωρ, ἀλλ' ἄκρατον πιεῖν, εἰς μέθην
 κωμωδῶν τὰς γυναῖκας.
 sch lys 200 κεραμέων ὅσος: Ὡς μεγάλης οὔσης τῆς κύλικος παίζει. τοῦ κάπρου: Ἀντὶ τοῦ αἰδοίου.
 sch lys 202 ἐπειδὴ οἱ ὁμνύοντες εἰώθασιν ἐφάπτεσθαι τοῦ ἱερείου. κάποπττίζει: Ἀπορρεῖ.
 sch lys 205 ταῦτα δὲ λέγει μιμουμένη τοὺς θυοσκόους. (τουτέστι τοὺς ἱερεῖς). ταῦτα γὰρ ἐπέλεγον τοῖς
 θύμασιν εὐφημίας χάριν. ἡδὺ προσόζει.
 sch lys 206 R. μὰ τὴν Ἀφροδίτην: Ἐπεὶ ἡ ὁμνύουσα πρώτη ἔμελλε καὶ πρώτη πιεῖν, τοῦτό φησιν, ὅτι κλήρῳ
 πᾶσαι ἔλαχον, ἐμπεδώσατε.
 sch lys 208 ἀσφαλίσσατε. ὑπολύεταί μου τὰ γόνατα: Εἰρηκυῖα τὸν ἕνα στίχον .
 sch lys 216 μνησθεῖσα ὅτι χωρίζεται τοῦ ἀνδρὸς, λέγει τὸ ὑπολύεταί μου τὰ γόνατα, ταῦτα φησὶν μία
 ὁμνύουσα, τῆς Λυσιστράτης προβαλλομένης τὸν ὄρκον. ἀταυρώτη διάξω: Οἶον ἀγνή καὶ
 ἄμικτος.
 sch lys 217 ταῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον λέγουσιν. ἄζευκτος γάμου καὶ ἀζυγῆς. καὶ βοῶπις ἡ Ἥρα καὶ Ζυγία καὶ
 Γαμηλία. ἐπεὶ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς. (ἐπιτυφῇ: Ἐπικαυθῇ καὶ πυρωθῇ ἐπ' ἐμοί.
 sch lys 221) κακῶς παρέξω: Συνουσιᾶσαι αὐτῷ δηλονότι, (καὶ οὐ συντερφθήσομαι).
 sch lys 229 τὰ Περσικά: Εἶδος ὑποδήματος. ἐκ δὲ τούτου τοὺς πόδας οὐκ ἀνατενῶ, ἐν τῇ στέγῃ
 συνουσιάζουσα. οὐ στήσομαι λέαινα: Ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα.
 sch lys 231 σχῆμα δὲ ἐστὶν ἀκόλαστον καὶ ἐταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ (ἡ) μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν
 μαχαιρῶν ἐλεφάντινοι λέοντες γλύφονται ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ
 πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἐστῶτες γλύφονται. λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπὶ ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς
 λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῆ φυλάττουσα.
 sch lys 233 R. Bar. ἐρωτηματικῶς λέγει.

- sch lys 237 R. καθαγίσω: Οἶον καύσω, καθιερώσω.
- sch lys 238 τὸ μέρος, ᾧ φίλη: Καταλείψομαι μέρος, ὅπως ἡ φιλία ἐντεῦθεν ἄρξεται. τίς ἂ ὀλολυγά: Ὀλολυξασῶν τῶν ἐν ἀκροπόλει γυναικῶν (τοῦτο λέγει).
- sch lys 244 τασδί δ' ὁμήρους: Τὰ ἐν συνθέσει διδόμενα ἐνέχυρα ὁμήρους ἐκάλουν. τασδί: Τὰς θεραπαίνας φησί. τῇ ἀκροπόλει φησί.
- sch lys 245 R. συνεμβάλωμεν: Συνέλθωμεν αὐταῖς, ὥστε τοὺς μοχλοὺς τοῦ ναοῦ βαλεῖν.
- sch lys 247 ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν. R. ὡς ἀνοῖξαι τὰς πύλας: Ἐπὶ τῷ ποιῆσαι εἰρήνην.
- sch lys 252 ἀντὶ τοῦ μάτην. R. ἄμαχοι: Ἀκαταμάχητοι καὶ δειναί.
- sch lys 253 χορὸς ἀνδρῶν γερόντων: Ἦ Στρυμόδωρος, ἔχειν βρέτας: Κατέχειν τὸ ἅγιον βρέτας τῆς Ἀθηνᾶς.
- sch lys 263 λαβεῖν: Ἀντὶ τοῦ καταλαβεῖν. πακτοῦν: Κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι.
- sch lys 266 Φιλοῦργε: Ἐὰν ἦ Φιλοῦργε ὡς πανοῦργε, ὄνομα κύριον· ἐὰν δὲ ὀξυτόνως, ἐπίθετον. τὰ στελέχη τῶν ξύλων.
- sch lys 267 R. ἐνεστήσαντο: Ἐκριναν ποιῆσαι, σωρεύσαντες.
- sch lys 269 R. Bar. ὑπὸ ψήφου μιᾶς: Ἀπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως.
- sch lys 270 τὴν Λύκωνος: Τὴν Ῥοδίαν λέγει οὕτω καλουμένην, τὴν Αὐτολύκου μὲν μητέρα, γυναῖκα δὲ Λύκωνος, ἐπ' αἰσχροῖς κωμωδουμένην. Εὐπολις Πόλεσιν «ὥσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος ἔρρει πᾶς ἀνήρ.» ἐγγανοῦνται: Ἐπεγγελάσουσι.
- sch lys 273 Κλεομένης: Λακεδαιμόνιος ὢν στρατηγὸς, ἐπιστρατεύσας τῇ Ἀττικῇ μετὰ τινων Ἀθηναίων ἐπὶ τυραννίδι, τὴν ἀκρόπολιν κατέσχε, πολιορκηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀφεθεὶς ὑπόσπονδος, ἀπιὼν οἶκαδε πάλιν Ἐλευσίνα κατέσχε. τῶν δὲ μετὰ Κλεομένουσιν Ἐλευσίνα κατασχόντων Ἀθηναῖοι τὰς οἰκίας κατέσκαψαν καὶ τὰς οὐσίας ἐδήμευσαν, αὐτῶν δὲ θάνατον ἐψηφίσαντο. καὶ ἀναγράψαντες εἰς στήλην χαλκῇ ἔστησαν ἐν πόλει παρὰ τὸν ἀρχαῖον νεών. ἀψάλακτος: Ἀπαθῆς, ἀτιμώρητος, Λακωνικὸν πνέων: Ἰσχυρόν, ἢ τὰ Λακῶνων φρονῶν.
- sch lys 277 παραδοὺς ἐμοί: Τῷ δήμῳ τὰ ὅπλα παραδούς. ἀπαράτιλτος: Ἀντὶ τοῦ δασὺς καὶ ἄκοσμος τὰς τρίχας.
- sch lys 282 ἔφ' ἑπτακαίδεκα ἄσπίδας: Ὅτι τὰς τάξεις ἄσπίδας ἔλεγον, (καὶ αὐτὸς πάλιν Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις ἴστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἄσπίδας.) ἐπὶ τάξεσιν ἑπτακαίδεκα καθεύδων, ὥστε τὸ βάθος τῆς φρουρᾶς ἑπτακαίδεκα κατέχειν ἄσπίδας. τασδί δὲ τὰς Εὐριπίδῃ: Τὰς γυναῖκας.
- sch lys 283 μισογύνῃς γὰρ ὁ Εὐριπίδης καὶ πολλὰ κατ' αὐτῶν λέγων. τολμήματος: Ἐκείνου περιεγεγνόμεν, τῶν δὲ γυναικῶν τοῦ τολμήματος οὐ περιγένημαι; μή νυν: Ἀντὶ τοῦ μή δή.
- sch lys 285 τρόπαιον δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τὸ κατὰ Περσῶν. (ἡ γὰρ Μαραθῶν τῆς Τετραπόλεως μέρος. τὰ δὲ λοιπὰ Οἰνότης, Προβάλινθος, Τρικόρυθος.) ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ: Ἀντὶ τοῦ πλησίον γεγόναμεν τῆς ἀκροπόλεως.
- sch lys 286 καὶ οὗτός ἐστιν ὁ μεταξὺ ὀλίγος τόπος ὁ λειπόμενος. τὸ σιμόν, οἱ σπουδὴν ἔχω: (Τὸ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν.
- sch lys 289) τὸ σιμόν ὄνομα χωρίου περὶ τὴν ἀκρόπολιν. (τὸ σιμόν) ἀντὶ τοῦ πρόσσαντες. ἢ ὄνομα χωρίου. (καὶ ἐν Βαβυλωνίοις «μέσῃν ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.» καὶ Πλάτων ἐν Νίκαις τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμόν δεῖ.) ἐξαμπεύσομεν: Τὸ τῷ ἔλκοντι ζεύγει βοηθεῖν ἀμπεύειν λέγεται.
- sch lys 289 καὶ ἄμπρον τὸ διῆκον σχοινίον. ἐξαμπεύσομεν: Ἐλξομεν τὸ ξύλον τοῦτο ἄνευ ὄνου. ἐξιπώκατον: Θλίβουσιν, ἢ ἐθλίψατον.
- sch lys 291 τὸ ξύλῳ δυϊκῶς. φυσητέον: Ἐν χύτρᾳ πῦρ εἶχον δι' ἀνθράκων.

sch lys 294 μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ: Μὴ μετὰ τὸ διελθεῖν τὴν ὁδὸν σβεσθῇ. φῦ
 φῦ: Φυσᾷ τῷ στόματι. (τοῦτο δὲ παρεπιγραφή.) τὼ ὄφθαλμῷ δάκνει: Δάκνει μου τοὺς
 ὀφθαλμοὺς ὥσπερ κύων.
 sch lys 298 παρὰ τὰς λήμας δὲ τὸ Λήμνιον πέπαιχεν. ἔστι δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν, Λήμνιον κακὸν, παρὰ τὰς
 Λημνιάδας γυναῖκας. (Λήμνιον τὸ πῦρ: Ἀντὶ τοῦ πάνυ γενναῖον.
 sch lys 299 ἢ ἀπὸ τῶν Λημνίων γυναικῶν, πορνῶν οὐσῶν. ἢ ἀπὸ τῶν καμίνων τοῦ Ἡφαίστου.) πάσῃ
 μηχανῇ: Ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον.
 sch lys 301 (ἔβρυκε τὰς λήμας: Λήμας νῦν τοὺς ὀφθαλμοὺς. ἔστι δὲ κυρίως ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσία.)
 σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν: Ὡς πρὸς τινα λέγει.
 sch lys 304 φῦ φῦ: Φυσᾷ πάλιν. εἰ τὼ μὲν ξύλω: Δυϊκῶς πάλιν τὼ ξύλω.
 sch lys 307 λέγει δὲ ἃ ἐβάσταζε ξύλα. τὸν φανὸν ἐγκαταθέντες: Φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν.
 sch lys 308 ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον εἰς ἔξαψιν, ὡς καὶ ἐν Λημνίαις φησί.
 κριηδόν: Δίκην κριοῦ.
 sch lys 309 κριὸς γὰρ χαλκοῦν μηχανήμα, ὃ τοῖς τείχεσι προσφέρουσιν οἱ βάρβαροι. φεῦ τοῦ καπνοῦ: Ὑπὸ
 τοῦ καπνοῦ ἀδικούμενος τοῦτό φησι.
 sch lys 313 τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν: Δίδυμος καὶ Κρατερός φασι ταῦτα αἰνίττεσθαι εἰς Φρύνιχον τὸν
 Στρατωνίδου. ἐκακοηθεύσατο γὰρ πρὸς τὸν δῆμον ἐν Σάμῳ στρατηγῶν ὥστε ἐψηφίσατο κατ'
 αὐτοῦ ὁ δῆμος δημόσια εἶναι τὰ Φρυνίχου χρήματα καὶ τῆς θεοῦ τὸ δέκατον μέρος, καὶ τὴν
 οἰκίαν κατεσκάφθαι αὐτοῦ. καὶ ἄλλα πολλὰ κατ' αὐτοῦ ἔγραψεν ἐν στήλῃ χαλκῇ. καὶ ἐν
 Βατράχοις [689] κεῖ τις ἤμαρτε σφαλεῖς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν. Ἄλλως. οἱ ἐν Σάμῳ
 στρατηγοῦντες ἐδυστύχησαν πάνυ. λέγει οὖν, τίς ἐκείνων συλλάβοιτο τοῦ ξύλου, ἵνα πλέον
 δυστυχήσῃ. ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν: Ὡς ἀποθέμενος λέγει τὰ ξύλα.
 sch lys 317 ξυγγενοῦ: Σύνελθε. ἐν πόλει: Ἐν τῇ ἀκροπόλει. θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς: Κατὰ τῶν γυναικῶν.
 sch lys 320 ὥσπερ πυρὸς καομένου: Γυναϊκές τινες ὕδροφοροῦσαι παρακελεύονται ἀλλήλαις. αἱ δὲ λοιπαὶ
 εἰσιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. πέτου πέτου: Νῦν ἐστὶν ἡμιχόριον τὸ λέγον ἐκ γυναικῶν εἰσερχομένων
 ἄνωθεν, ἵνα καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν καταχέωσιν ἄνωθεν.
 sch lys 321 τὸ δὲ ἄλλο ἡμιχόριον ἐξ ἀνδρῶν κάτωθεν ἐπερχομένων ταῖς ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς πολιορκίαν.
 πέτου, πέτου Νικοδίκη: Ὀνόματα γυναικῶν τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει. λείπει πυρί.
 sch lys 323 R. μὼν ὑστερόπους: Μὴ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι.
 sch lys 327 νῦν: Ἀρτίως. κνεφαία: Ὀρθρία. ἢ ἀόρατος. ἢ ἑσπερία. ὕδριαν. R. καὶ πατάγου χυτρείου: Ἀντὶ τοῦ
 κεραμέου.
 sch lys 329 ἐκ μέρους τὸ πᾶν. οὐ γὰρ χύτραις βάπτουσι. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις.
 ὥστιζομένη: Ὤθουμένη, στενοχωρουμένη.
 sch lys 330 στιγματίαις δὲ δούλαις. ἀπὸ τοῦ στίζεσθαι. ἀραμένη: Ἐπάρασα τὴν ὕδριαν.
 sch lys 335 τυφογέροντας: Τετυφωμένους γέροντας. ἔρρειν: Ἐπέρχεσθαι.
 sch lys 336 στελέχη: Ξύλα. ὥσπερ βαλανεύσοντας: Ὡσπερ βαλανεῖον ὑποκαύσοντας.
 sch lys 338 ἐς πόλιν: Εἰς τὴν ἀκρόπολιν. ἐς τριτάλαντον βάρος: (Ὡς) τριῶν ταλάντων βάρος. ἃς ᾧ θεά:
 Πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν εὐχεται.
 sch lys 343 Ἑλλάδα καὶ πολίτας: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴδοιμι. πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας: Τὸν ναόν σου
 κατέλαβον.
 sch lys 349 φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν: Ἀντὶ τοῦ ἐπικουρεῖν ἡμῖν καὶ συσβεννύνειν. μοχθηροί.
 sch lys 350

R. μάχεται.

sch lys 353 R. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; Τί εὐτελίζετε.

sch lys 354 ἢ φοβεῖσθε καὶ τρέμετε. περικατάξαι αὐταῖς τὸ ξύλον.

sch lys 357 R. Bar. (εἰ νῆ Δία τὰς γνάθους; Εἴ τις ἠπέιλησε τύπτειν καθάπερ Ἴππῶναξ τὸν Βούπαλον.

sch lys 360) ἐκκοκκιῶ: (Οἶον αἱματώσω,) ἐκβαλῶ.

sch lys 364 ἢ μεταφορά ἀπὸ τῶν ροιῶν. —ὡς πρὸς τὰς γραίας ὁ τῶν γερόντων χορός. R. Στρατύλλιδος: Ἄντ' ἐμοῦ.

sch lys 367 βρύκουσα: Ἑσθίουσα, δάκνουσα. —ἐξαμήσω: οἶον ἐξανύσω, ἐξοίσω. R. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου: Ὅτι κατὰ γυναικῶν εἶπε.

sch lys 368 φησὶ γὰρ κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν: Ἵνα σβέσωμεν τὸ πῦρ.

sch lys 372 ὦ τύμβε: Ὡς πρὸς γέροντα εἶπεν. ἀντὶ τοῦ ὧ ταφῆναι ἄξιε. [Hinc adv. 405 nulla scholia in cod. Rav.] οὐκ οἶδά ς' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω: Οὐκ οἶδα ἐγὼ εἰ ταύτη σε τῇ λαμπάδι ὀπτήσω.

sch lys 376 κυρίως δὲ σταθεύειν τὸ μὴ λίαν κατοπτᾶν, ἀλλὰ τῷ πυρὶ ἡσυχῶς χλιαίνειν τὸ κρέας. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι [1041] «τὰς σηπίας σταθεύσω.» τὸ γὰρ μικρὸν οὖν καίειν σταθεύειν λέγεται. ρύμμα: Τὸ παρ' ἡμῖν σμῆγμα, ἢ νίτρον.

sch lys 377 ἢ ρύμμα, ἀντὶ τοῦ ρύπον. καὶ ταῦτα νυμφικόν: Περὶ γαμηλίων λουτρῶν Μένανδρος ἐν Κρητί φησι καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ.

sch lys 378 ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου εἰς γέροντα εἶπε νυμφικόν. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους: Πρὸς ἐταῖρον αὐτοῦ.

sch lys 380 ἡλιάξεις: Δικάσεις. καὶ Ὅμηρος [Il. A, 232] «νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» φονεύσω γάρ σε. σὸν ἔργον ὧ χελῶε: Τὸ ὕδωρ ἅμα καταχέουσι.

sch lys 381 ταῖς κάλπισι δὲ παρακελεύονται. μῶν θερμὸν ἦν: Ἡ ἐπιχέουσα αὐτοῦ τὸ ὕδωρ λέγει.

sch lys 384 ἄρδω ς' ὅπως: Ποτίζω σε, ἵνα νεάσης, ἐπεὶ γέρων ἦν. τὸ γὰρ ὕδωρ αὖξει τὰ φυτά. ἀλλ' αὐτὸς εἰμι: Ἐπὶ τοῦ ὕδατος δηλονότι τρέμει ὁ γέρων.

sch lys 386 συγχλιανεῖς: Θερμανεῖς. ἐξέλαμψεν: Ἐφανερώθη ἡ ἀταξία καὶ ἡ κακία τῶν γυναικῶν.

sch lys 387 προβούλευμα δὲ τάγμα ἐν Ἀθήναις. εἷς οὖν αὐτῶν ἔρχεται. χῶ τυμπανισμός: Ὁ βούλεται δηλῶσαι, τοῦτό ἐστιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τυμπανισμός καὶ ὁ Ἀδωνισμός, οὗ ἤκουον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

sch lys 388 τοῦτο δὲ ἔλεγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ Δημόστρατος, πλεῖν εἰς Σικελίαν. ἐν δὲ τῷ αὐτὸν λέγειν γυνή τις τὸν Ἀδωνιν ὀρχουμένη αἶ αἶ φησὶν ὕμνουσα. αὐτῆς δὲ ὀρχουμένης ὁ Δημόστρατος, ἔτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχων, ἔλεγε καταλέγειν Ζακυνθίων ὀπλίτας. πάλιν δὲ ἡ γυνὴ ἐν γειτόνων ἐπὶ τοῦ τέγους πεπτωκυῖα, ἔλεγε κόπτεσθαι τὸν Ἀδωνιν. ὁ δὲ Δημόστρατος ἐβιάζετο ἐξ αὐτῶν θρυλουσῶν καὶ μὴ ἑωσῶν αὐτὸν δημηγορεῖν. Σαβάζιοι: Οἱ ὀργιασμοὶ τοῦ Σαβαζίου, ὃν οἱ μὲν τὸν αὐτὸν τῷ Διονύσῳ ὑπειλήφασιν· τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν εὐασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν ἔλεγον. ὅτι δὲ εἷς ἐστιν ὁ θεὸς Σαβάζιος καὶ Διόνυσος πολλοὶ μαρτυροῦσι κωμικοί. ὁ τ' Ἀδωνιασμός: Ἑορτὴν γὰρ ἐπετελοῦν τῷ Ἀδώνιδι αἱ γυναῖκες καὶ κήπους τινὰς εἰς τὰ δώματα ἀνέφερον.

sch lys 389 τινὲς δὲ ἐκ τούτου τὸ δρᾶμα Ἀδωνιαζούσας ἐπιγράφουσιν οὐ καλῶς. παρὰ πολλοῖς δὲ ὀργιάζονται αἱ γυναῖκες θεοὺς οὐ δημοτελεῖς οὐδὲ τεταγμένους. πλεῖν εἰς Σικελίαν: Ὡς Σικελίας πολεμούσης αὐτοῖς.

sch lys 392 ἡ γυνή: Ἡ ἐν γειτόνων. L Ζακυνθίων: Ἕθνος περὶ τὴν Κεφαληνίαν, σύμμαχον Ἀθηναίων.

sch lys 395 ἡ δ' ὑποπεπτωκυῖα: Ὁ μὲν κατέλεγεν στρατιώτας εἰς πόλεμον, ὁ δὲ ἐπόρνευε. ὁ δ' ἐβιάζετο:
 Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐξηνάγκαζε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ὥστε ἐξακουσθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 τοσούτου ὄντος ψόφου τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς δώμασιν.

sch lys 397 Χολοζύγης: Δημόστρατος Βουζύγης ἐλέγετο, ὃν Χολοζύγην εἶπε διὰ τὸ μελαγχολᾶν. καὶ
 Εὐπολὶς δὲ ἐν Δήμοις ὡς μανιώδη αὐτὸν λέγει τί κέκραγας ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος; καὶ
 ἄλλοι. ὥσπερ ἐνεουρηκότας: Ἵνα ἀποβάλονται τὸ ὕδωρ.

sch lys 403 τὸν ἀλυκόν: Τὸν θαλάσσιον. τινὲς δὲ ὑπονοοῦσιν ἀπὸ πόλεως Πελοποννησίων Ἀλύκου, ἔνθα
 τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. (ξυμπονηρεῦμέθα: Ὁρῶντες αὐτὰς πονηρὰ πραττούσας ἀνεχόμεθα.

sch lys 404) οἱ λέγομεν: Οἵτινες ἡμεῖς.

sch lys 407 ἐν τῶν δημιουργῶν: Εἰς τὰ τῶν δημιουργῶν. τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας: Ἀντὶ τοῦ ὄρμου
 Ἀττικῶς.

sch lys 408 ὡς πρὸς τινὰ ἀπὸ τινος. βάλανος: Ἡ περόνη.

sch lys 410 ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὸ κακέμφατον λαμβάνεται. πάση τέχνῃ: Παντὶ τρόπῳ.

sch lys 413 τὸν βάλανον: δύο ἐννοίας ἔχει, τοῦ αἰδοίου καὶ τοῦ ψελίου. R. Bar. τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸν
 ζυγόν: Μέρος τοῦ σανδαλίου.

sch lys 417 ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ζυγοῦ ὁ δάκτυλος ἀπαλὸς ὢν πιέζεται θλιβόμενος. νῦν δὲ ἀμφιβόλως
 εἴρηκεν. ζυγὸς δὲ καλεῖται ὁ περικείμενος τοῖς γυναικείοις σανδαλίοις ἡμᾶς κατὰ τοὺς
 δακτύλους πρὸς τὸ συνέχειν ἐζυγωμένον τὸν πόδα. (χάλασον: Πρὸς τὸ κακέμφατον.

sch lys 419) (εἰς τοιαυτὰ πράγματα: Εἰς τὰς νῦν ὕβρεις.

sch lys 420) ἐκπορίσας: Συλλέξας.

sch lys 421 πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖσδε ἡρέθησαν ἄλλοι κ', εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα (βέλτιστα) τῇ
 πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ συμφορὰν. (κώπης: Κωπηλάται)—δέοντος.

sch lys 422 R. τί κέχηνας ὦ δύστηνε: Πρὸς τινὰ (λέγει) τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν.

sch lys 427 ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν: Ὡς μεθύσῃ λέγει. (δεῖ: Ἀντὶ τοῦ δῆσον.

sch lys 434) (οὐ ξυναρπάσῃ μέσῃν: Ὡς τοῦ δημοσίου φεύγοντος.

sch lys 437) νῆ τὴν Πάνδροσον: Θυγατέρες Κέκροπος Πάνδροσος καὶ Ἀγραύλη.

sch lys 439 ἐκ τῆς Πανδρόσου δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Πάνδροσος καλεῖται. (ταύτη: Τῇ Λυσιστράτῃ.) νῆ τὴν
 Φωσφόρον: Τὴν Ἄρτεμιν οὕτως ἐκάλουν, ἐπεὶ δαδοῦχος.

sch lys 443 ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ Ἑκάτῃ. —ἢ ἐπεὶ καὶ τῇ σελήνῃ ἡ αὐτή. R. κύαθον αἰτήσεις: Ἵνα προσθῇ ταῖς
 γνάθοις οὕτως ὑπωπιασθήσῃ ὑφ' ἡμῶν.

sch lys 444 γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύεται. νῆ τὴν
 Ταυροπόλον: (Οὔτῳ) τὴν Ἄρτεμιν ἐκάλουν.

sch lys 447 τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐκτίθεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω
 καλοῦσιν ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ. ἐκκοκκιῶ: (Ἀνατιλῶ,) ἀνασπάσω.

sch lys 448 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν. (στενοκωκύτους δὲ) ἐφ' αἷς στενάξεις τιλλόμενος. (ὦ Σκύθαι: Ὡ
 ὑπηρεται.

sch lys 451) ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι: Παρὰ ταῖς γυναιξὶν ὑπάρχουσι δ' λόχοι.

sch lys 453 τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις τέσσαρες ὑπάρχουσι λόχοι, οἷς κέχρηται ὁ
 βασιλεύς. (τέτταρες λόχοι: Ἀργότερον τὰ Λακῶνων ἔοικεν ἐξειργάσθαι ὁ ποιητής. λόχοι γὰρ
 οὐκ εἰσὶ τέτταρες ἐν Λακεδαιμονίᾳ, ἀλλὰ ε', Ἐδωλος, Σίνις, Ἀρίμας, Πλοᾶς, Μεσσοάγης. ὁ δὲ

Θουκυδίδης [5, 38] ζ' φησὶ, χωρὶς τῶν Σκιριτῶν.) λεκιθολαχανοπώλιδες: Ὡς γὰρ πωλοῦσι καὶ λάχανα καὶ ὄσπρια.

sch lys 460 ὥς ἤδη κειμένων αὐτῶν. R. παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε: (Τοῦτο) ὥς τῶν ἀνδρῶν πεφευγόντων.

sch lys 462 οἴμ' ὥς κακῶς πέπραγέ μου: Ἀντὶ τοῦ ἡττήθησαν καὶ ἡτύχησαν οἱ σύμμαχοί μου. ἔάνπερ πλησίον κάπηλος ᾗ: Ἐπαιξε διὰ τὸ φίλοινον, ὅτι πίνουσαι παροινούσιν.

sch lys 470 κονίας: (Νίτρου, ἢ ῥύπου.) — μὴ κεκονιμένοις ὥστε λοῦσαι. R. κυλοιδιᾶν ἀνάγκη: Τὰ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέρη κοῖλα (οἶδεῖν).

sch lys 472 καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ [1, 38] «δηθὰ κυλοιδιόωντες.» — τὴν ὄψιν οἶδεῖν. R. ὥσπερ σφηκία: Ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε.

sch lys 475 βλίττειν γὰρ κυρίως τὸ ἐκπιέζειν μέλι. (βλήττη: Κινήσει, ἐρεθίσει.) τοῖσι κνωδάλοις: Τοῖς θηρίοις.

sch lys 477 κυρίως δὲ τοῖς θαλαττίοις. κνώδαλα γὰρ τὰ ἐν τῇ ἀλὶ κινούμενα. καταχρηστικῶς καὶ Ὅμηρος [Od. P, 317] «κνώδαλον ὅττι δίοιτο.» ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατέλαβον.

sch lys 484 ἀλλ' ἀνερῶτα: Ἀναπαιστικὸν τὸ μέτρον. ἀκωδώνιστον: Ἀπεύραστον, ἀβασάνιστον.

sch lys 485 κωδωνῖσαι γὰρ τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων καὶ κώδωσι διαπειρωμένων εἰ ἐγγηγόρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. τοὺς γὰρ ὑπομείναντας τὸν ἥχον τοῦ κώδωνος ἐπιτηδεῖως ἔχειν πρὸς μάχην. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ τοὺς ἵππους κώδωσιν ἐξετάζειν. τὴν πόλιν: Τὴν ἀκρόπολιν.

sch lys 489 (καὶ τᾶλλα γε: Λεῖπει διὰ χρήματα.) ἵνα γὰρ Πείσανδρος: Ὁ γὰρ Πείσανδρος ποτὲ προειστίηκε τῆς πολιτείας μετὰ Θηραμένους καὶ Φρυνίχου.

sch lys 490 κωμωδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ὡς δωροδόκον, ὡς καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ καὶ δειλός, ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Πείσανδρος, ὁ Ὀνοκίνδιος, ὡς Εὐπολὶς διακρίνει τὴν ὁμωνυμίαν ἐν Μαρικᾷ. διχῶς, ὑμῖν.

sch lys 493 R. (ὡς σωθήσεται κἂν μὴ βούλη: Τὸ ὡς προσέλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ μὴν.

sch lys 495 διὸ τὸ χ.) κεῖ μὴ δέομαι: Καὶ εἰ μὴ δέομαι σωθῆναι.

sch lys 506 σαυτῇ κρώξαις: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσσιωνίστων. οὐκ ἡρέσκετέ γ' ἡμᾶς: (Τὸ) σχῆμα Ἀττικόν.

sch lys 509 — ὡς τὸ ἐνοχλῶ. R. κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους: Τὸ ἐξῆς, ἐγινώσκομεν ὑμᾶς κακῶς βουλευσαμένους.

sch lys 512 εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν: Τὴν μὲν καρδίαν λυπούμεναι, γελῶσαι δέ. τί βεβούλευται: Τὸ ἐξῆς, τί βεβούλευται (ἐν) τῷ δήμῳ.

sch lys 514 τί δέ σοι τοῦτ' ἦδ' ὅς ἀνὴρ: Ἐφη ἀνὴρ τις. καὶ ἐπὶ πλήθους τούτῳ ἐχρῶντο καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ, ὡς τὸ ὦ τᾶν. εἰ μὴ τὸν στήμονα: Εἰ μὴ εὐρεθείης, φησὶ, νήθουσα τὸν στήμονα.

sch lys 519 (τὸ δὲ νήσω) ἀντὶ τοῦ νήσεις. πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει: Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [Il.

sch lys 520 Z, 492]. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ: Λεῖπει ἔφη.

sch lys 524 οὐκ ἔστι πολέμιος ἐν τῇ χώρᾳ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ἕτερός τις ἔφη. ἢ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγου ἄξιος ἡμῖν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἄλλος τις ἔφη, οὐ μὰ τὸν Δία οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει. ποῖ γάρ: Ἀντὶ τοῦ πότε γάρ.

sch lys 530 καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούση: Καλύμματα φοροῦσιν, ἐπειδὴ παρρησίαν οὐκ ἔχουσι καὶ πόλιν φυλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τῆς τριχὸς κυριεύουσιν. κάλυμμα: Κόσμιον περὶ τὴν κεφαλὴν. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι: Εἰς τὸ σιωπῆσαι.

sch lys 536 ἔζωσμένος ὡς γυνή. Ἡ. κυάμους τρώγων: Ἦ δικάζων, ἵνα μὴ κοιμηθῇς.

sch lys 537 γέρων γὰρ εἶ. αἴρεσθ', ὧ γυναικες: (Ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῶν καλπίδων.

sch lys 538 ταῦτα λέγουσι διὰ μέσου ἕως τοῦ προσώπου Λυσιστράτης.) —εἰσάγει αὐτὰς ὀρχουμένας ἐν τῇ σκηνῇ. παρακελεύονται γὰρ ἀλλήλαις αἱ ὑδροφόροι τῶν καλπίδων ἀναχωρῆσαι, ὅπως ἐν τῷ μέρει ὀρχήσωνται. R. οὔτε τὰ γόνατα κόπος: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὰ γόνατά μου ἔλαβε καματηρὸς πόνος.

sch lys 543 ἔθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι: Πᾶν πρᾶγμα ποιῆσαι πανταχοῦ. ἀρετὴ φρόνιμος: Ἀντὶ τοῦ φρονίμη.

sch lys 549 ἀλλ' ὧ τηθῶν: Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμιας, τηθίδας δὲ τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς (ἀδελφάς). τήθας δὲ καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. (καὶ) Ὅμηρος [Il. Π, 747] «πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.» ἀκαλήφας δὲ λέγουσι μὲν καὶ τὰς θαλασσίας, λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν ὅσον ἀπαλή ἐστίν, ἐπὶ δὲ σχῇ τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. ἀκαλήφας οὖν τὰς γραίας ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν καὶ γενναῖαι. καὶ γὰρ τὸ φυτᾶριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων. μητριδίας δὲ λέγουσι τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης δάκνουσι δὲ αὗται. τοιαῦται γὰρ ἦσαν καὶ αἱ γραῖαι δριμεῖαι. μητριδίων ἀκαληφῶν: Δριμυτάτων. —λείπει παῖδες. R. καὶ μὴ τέγγεσθε: Ἀντὶ τοῦ βλάπτεσθε καὶ μεταβλήθητε.

sch lys 550 ἔτι γὰρ κρατοῦμεν τῶν ἀνδρῶν. ἀλλήλαις δὲ παρακελεύονται. κᾶτ' ἐντέξῃ τέτανον: Παράσχη τὴν τάσιν τοῦ αἰδοίου.

sch lys 553 ὅταν γὰρ στῇ (τὸ αἰδοῖον), ὡς ῥόπαλον γίνεται. ἀγοράζοντας: Ἐν (τῇ) ἀγορᾷ διατρίβοντας.

sch lys 556 τινὰ δὲ τὸ «νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην» τοῦ προβούλου, ἵν' ἢ κατ' εἰρωνείαν. τινὰ δὲ καὶ συνάπτουσιν (αὐτὸ) τοῖς ὀπίσω. (χύτραις δὲ καὶ λαχάνοις ἀντὶ τοῦ) χυτροπωλίοις καὶ λαχανοπωλίοις. Κορύβαντες: Ἐνιοὶ τοὺς Κούρητας καὶ Κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν.

sch lys 558 ἦσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες. τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασίν, ἄλλοι δὲ ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς Ῥέας παῖδες. εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον: Εἰς χαλκὴν περικεφαλαίαν.

sch lys 562 (λέκιθος δὲ, ἐπεὶ ἔοικε λεκίθω ῥοῦ.) πέλτην: Ἀσπίδα.

sch lys 564 ἐδεδίσκετο: Ἐφόβει. ἰσχαδόπωλιν: Ἰσχὺν μὴ ἔχουσιν. δρυπέταις: Τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθείσας ἐλαίας φασὶ δρυπέταις. νῦν δὲ ἐπὶ τῶν ἰσχάδων. φαύλως πάνυ: Εὐχερῶς.

sch lys 567 κλωστήρ: Νῦν τὸ νῆμα κλωστήρ. τὴν οἰσωπτήν: Τοῦ ἐρίου ὁ ῥύπος οἰσωπὴ λέγεται.

sch lys 575 καὶ Κρατῖνος Διονυσιαλεξάνδρῳ «οὐκ, ἀλλὰ «βόλιτα χλωρὰ κῶσπώτην πατεῖν.» τοὺς τριβόλους: Τοὺς μοχθηρούς.

sch lys 576 ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν. συνισταμένους: Συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦντας.

sch lys 577 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων· ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως, φησὶν, ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν, καὶ εὖνοϊαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. συνισταμένους: Συνηγόρους. καὶ πιλοῦντας: Τοὺς θλίβοντας εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτοῦς. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι: Ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ἄρχειν.

sch lys 578 τουτέστιν ἐνδύνοντας ἑαυτοὺς καὶ συναθροιζομένους, καὶ θλίβοντας εἰς τὴν πολιτείαν. τῶν γὰρ ἐρίων οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς κορυφὰς πεπιλημένας, καὶ ἐπὶ τὴν τιλθῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός. πρὸς ἐκάτερον οὖν καὶ τὰς κορυφὰς πεπιλημένας τοῦ ἐρίου ἐν τῷ πόκῳ, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν καὶ συνισταμένων τοῖς πράγμασι (διαλυῖσαι χρή). τὰς κεφαλὰς: Ὡς τὰ ἄκρα τῶν ἐρίων. καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι: Αἱ γὰρ γυναικες ἐργαζόμεναι ἀφ' ἐκάστου ἐρίου λαμβάνουσιν ἓν τι καὶ μιγνύουσιν ἄλλοις.

sch lys 581

—ἕκαστον γὰρ τῶν ἐρίων χωρίζεται καὶ ὕστερον πάντα μίγνυται. R. (ἐγκαταμίξαι: Ἐπιτίμους ποιῆσαι.) ἀντὶ τῆς πόλεως.

sch lys 582 R. κατάγματα: Τὰ τῶν ἐρίων κατασπάσματα οὕτω ἐκάλουν.

sch lys 586 τολύπην: Συναγωγὴν. καὶ τολουπεύειν: Ὡς ἐπὶ τῶν ἐρίων.

sch lys 587 ἐπέμεινε τῇ τροπῇ. πλεῖν ἢ διπλοῦν: Τὸ ἐντελὲς πλεόν.

sch lys 589 πλεόν, φησὶν, ἢ διπλοῦν τὸν πόλεμον φέρομεν, γεννώσαι τὰ παιδιά. μὴ μνησικακήσης: Ἀντὶ τοῦ μὴ μνησθῆς τῶν κακῶν λέγουσα ὅτι τοὺς παῖδας ἔτι νεωτέρους ὄντας ἐκπέμπουσιν εἰς πόλεμον.

sch lys 592 καὶ θῆμέτερον: Ἀντὶ τοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς. περὶ τῶν δὲ κορῶν: Κορῶν περισπωμένως.

sch lys 593 οὐκ ἔστι γὰρ τριγενές. ὀττευομένη: Ἀντὶ τοῦ κληδονιζομένη, περὶ γάμου χρησιμωδουμένη.

sch lys 597 αἱ γὰρ χῆραι συνεχῶς μαντεύονται πότε γαμηθήσονται. ἀποθνήσκεις: Ὡς πρόβουλε.

sch lys 600 χωρίον ἐστί: Εἰς τὸ ὑποδέξασθαι σου τὸ σῶμα· οἷον ἔστι τόπος οὗ τεθήσει. μελιτοῦτταν: Ἡ μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν Κέρβερον, καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ, καὶ στέφανος ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις.

sch lys 601 καὶ δημάξω: Γράφεται καὶ δὴ μάξω. δημάζω ἀντὶ τοῦ παίζω. παρ' ὃ καὶ τὸ δημοῦσθαι. κάλλιον (δὲ οὕτως). ὅσον οὕτω μάξω μελιτοῦτταν. καὶ ταυτασί: Τὰς ταινίας, αἷς τοῖς νεκροῖς ἔπεμπον οἱ φίλοι.

sch lys 603 ἐν ἄλλῳ δὲ εὖρον, τὰς δραχμὰς, εἰς μισθὸν τῷ πορθμεῖ. τίνος δέει.

sch lys 605 R. σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι: Τὸν Χάρωνα δηλονότι ἀναπλεῖν.

sch lys 609 τοῖς προβούλοις: Τοῖς ἄλλοις δηλονότι τοῖς κ' τοῖς ἐκ τῆς συναρχίας. οὐ γὰρ ἐστὶν εἷς ὁ πρόβουλος. ὡς ἔχω: Βεβρεγμένον.

sch lys 611 ὅτ' οὐχὶ προϋθέμεσθά σε: Τοὺς νεκροὺς γὰρ οἱ ἀρχαῖοι προετίθεσαν πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἐκόπτοντο. ἀλλ' ἐς τρίτην: Ἐπειδὴ τῇ τρίτῃ τὸ τῶν νεκρῶν ἄριστον ἐκφέρεται.

sch lys 613 τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα: Ἀντὶ τοῦ τὰ τρίτα σου ποιούμενα. ἀλλ' ἐπαποδύωμεθ': Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν.

sch lys 616 ὄζειν ταδί μειζόνων: Τὰ τῶν γυναικῶν πράγματα. τῆς Ἰππίου τυραννίδος: Τεσσάρων ὄντων τῶν Πεισιστρατιδῶν, εἰκότως τοῦ Ἰππίου μόνου ἐμνημόνευσεν.

sch lys 619 πρεσβύτατος γὰρ ἦν οὗτος τῶν ἄλλων καὶ τὴν τυραννίδα ὑπέθετο, καθάπερ Θουκυδίδης [6, 54] φησί. κατέσχε δὲ ἡ τυραννὶς ἐπὶ ἔτη γ', οἱ δὲ δ', Ἡρόδοτος δὲ ζ'. Ἄλλως, οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλυσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἐς Κλεισθένης: Ἐπεὶ οὗτος γυναικώδης ὁ Κλεισθένης καὶ ὡς γυναικῶν συναθροισμένων παρ' αὐτῷ.

sch lys 624 τὰ χρήμαθ' ἡμῶν: Τὰ ἐν ἀκροπόλει. λύκῳ κεχηνότι: Ὡς περ οὐδεὶς δύναται πιστεῦσαι λύκῳ χαίνοντι.

sch lys 629 ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην χαινόντων. (ἢ ἐπὶ τῶν ἀλλότρια ἀρπαζόντων.) ὃν γὰρ τρόπον λύκοις οὐκ ἔστι πίστις, οὐδὲ τούτοις. ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν: Ἀλλ', ὧς ἄνδρες, ταῦτα ἐποίησαν αἱ γυναῖκες ἵνα τυραννήσωσιν.

sch lys 632 ἐν μύρτου κλαδί: (Ἀντὶ τοῦ κλάδω, κατὰ μεταπλασμόν. Ἄλλως.) πρὸς τὸ κομμάτιον, ὅτι ἐκ τοῦ σκολιοῦ ἐστὶν ὅτι ἐν μυρσίῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορέσομεν, ὥς περ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες τὸν τύραννον κατέβαλον. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις: (Ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίψω μετὰ Ἀριστογείτονος.

sch lys 633) —ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. R. γίνεται: Λεῖπει βοηθός.

- sch lys 634 R. L. χλευάζει ὅτι καὶ αὐτοὶ γέροντες.
- sch lys 635 R. οὐ γὰρ εἰσιόντας: Ἀπὸ τῶν πληγῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἄλλοῖος γενήσῃ.
- sch lys 636 R. L. ἡρρηφόρουν: Οἱ μὲν διὰ τοῦ α, ἄρρηφορία, ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίσταις ἔφερον τῇ θεῷ αἱ παρθένοι.
- sch lys 642 οἱ δὲ διὰ τοῦ ε ἔρσεφορία. τῇ γὰρ Ἑρση πομπεύουσι, τῇ Κέκροπος θυγατρὶ, ὡς ἱστορεῖ Ἴστρος. εἴτ' ἀλετρὶς ἦ: Ἡ ἀντὶ τοῦ ἦν, ὑπῆρχον.
- sch lys 643 γίνονται δέ τινες τῶν εὖ γεγονυῖων ἀλετρίδες τῇ θεῷ παρθένοι, αἵτινες τὰ εἰς τὴν θυσίαν πόπανα ἀλοῦσι· καὶ ἔστιν ἔντιμον τοῦτο. ἦσαν δὲ καὶ ἱεροὶ μυλῶνες. ἦ: Ἐὰ καὶ κατὰ συναίρεσιν ἦ. οὐσά τ' ἀρχηγέτι: Τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι, ἢ Δήμητρι.
- sch lys 645 ἄρκτος ἢ Βραυρωνίσις: (Ἄρκτον μιμούμεναι τὸ μυστήριον ἐξετέλουν. αἱ ἀρκευόμεναι δὲ τῇ θεῷ κροκωτὸν ἡμφιέννυντο, καὶ συνετέλουν τὴν θυσίαν τῇ Βραυρωνίᾳ Ἀρτέμιδι καὶ τῇ Μουνυχίᾳ, ἐπιλεγόμεναι παρθένοι, οὔτε πρεσβύτεραι δέκα ἐτῶν οὔτ' ἐλάττους πέντε. ἐπετέλουν δὲ τὴν θυσίαν αἱ κόραι ἐκμειλισσόμεναι τὴν θεὸν, ἐπειδὴ λιμῷ περιπεπτώκασι· οἱ Ἀθηναῖοι, ἄρκτον ἡμέραν ἀνηρηκότες τῇ θεᾷ. οἱ δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Βραυρῶνι φασὶν, οὐκ ἐν Αὐλίδι. Εὐφορίων Ἀρχίαλον Βραυρῶνα κενήριον Ἰφιγενείας, δοκεῖ δὲ Ἀγαμέμνων σφαγιάσαι τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Βραυρῶνι, οὐκ ἐν Αὐλίδι. καὶ ἄρκτον ἀντ' αὐτῆς οὐκ ἔλαφον φονευθῆναι. ὅθεν μυστήριον ἄγουσιν αὐτῇ. Ἄλλως.) ἄρκτος τις δοθεῖσα εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἡμερώθη. ποτὲ οὖν μία τις παρθένος ἔπαιξε πρὸς αὐτῇ, καὶ ἐξύσθη ἢ ὄψις αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἄρκτου. καὶ λυπηθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἀνεῖλε τὴν ἄρκτον. ἢ δὲ Ἀρτεμις ὀργισθεῖσα ἐκέλευσε παρθένον πᾶσαν μιμήσασθαι τὴν ἄρκτον πρὸ τοῦ γάμου, καὶ περιέπειν τὸ ἱερὸν κροκωτὸν ἱμάτιον φοροῦσαν. καὶ τοῦτο ἀρκευέσθαι ἐλέγετο. —οἱ δὲ καὶ λοιμῶδη νόσον τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπεσεῖν. καὶ ὁ θεὸς εἶπεν λύσιν τῶν κακῶν ἔσεσθαι, ἐὰν τῆς τελευτησάσης ἄρκτου ποινὰς ἀρκευεῖν τὰς ἑαυτῶν παρθένους ἀναγκάσωσι. δηλωθέντος δὲ τοῦ χρησμοῦ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐψηφίσαντο μὴ πρότερον συνοικίεσθαι ἀνδρὶ παρθένον, εἰ μὴ ἀρκευέσειεν τῇ θεῷ. R. κάκانهφόρουν ποτ' οὔσα: Ταῖς πομπαῖς ἐκانهφόρουν αἱ παρθένοι.
- sch lys 646 ἐφόρουν δὲ καὶ λοπάδας τινὰς ὀλοχρύσους. ἔχουσ' ἰσχάδων ὀρμαθόν: Οὕτως ἐπόμενον καὶ ὀρμαθοὺς ἔχουσαι τῶν ἰσχάδων.
- sch lys 651 τοῦράνου γὰρ μοι μέτεστιν: Τοῦ ἐράνου φησὶ μετέχω. ἄνδρας γὰρ εἰσφέρω εἰς τοῦτο, καθὸ τίκτουσιν ἄνδρας αἱ γυναῖκες. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. τοῦράνου: Τοῦτό φησιν ὅτι τρέφομεν τοὺς πολεμοῦντας. R. L. εἰσφέρω: Ἀντὶ τοῦ γεννῶ. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶον ἐκ τῶν Μηδικῶν: Ὡς αὐτῶν τὰ Μηδικὰ χρήματα δαπανησάντων.
- sch lys 653 —παρέταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις εἰ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους πολεμοῖεν. R. (εἴτ' ἀναλῶσαντες: Τὸ εἴτα παρέλκει.
- sch lys 654) ἄρα γρυκτόν ἐστιν: Ἄρα γρύξαι ὀφείλετε, ἢ παρρησίαν ἄγειν.
- sch lys 656 ἀψήκτω δὲ ἀκαταμάκτω, ἢ σκληρῷ καὶ ἀμαλάκτω. κοθόρνῳ δὲ τῷ ὑποδήματι. κάπιδῶσειν μοι δοκεῖ: Ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.
- sch lys 663 τὴν ἐξωμίδα: Εὐτελὲς ἱμάτιον. ἐντεθριῶσθαι: Ἐντετυλίχθαι, ἐσκευάσθαι.
- sch lys 664 μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ λεγομένου θρίου σκευάσματος, ὃ ἐν σύκου φύλλοις εἰλεῖται. λυκόποδες: Λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους.
- sch lys 665 τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι περικεκαλυμμένους, ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. τινὲς δὲ λυκόποδας, διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον

λύκον. (ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη τοὺς νῦν λεγομένους Ἀλκμαιωνίδας, οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας ἐτείχισαν τὸ Λειψύδριον.)
Λειψύδριον: Χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Πάρνηθον, εἰς ὃ συνῆλθόν τινες ἐκ τοῦ ἄστεος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

sch lys 667 ὅτ' ἤμεν ἔτι: Λεῖπει νεώτεροι. κἀναπτερῶσαι: Ἐλαφρύνασθαι καὶ ἀνθῆσαι.

sch lys 673 λιπαρᾶς χειρουργίας: Ἀντὶ τοῦ τόλμης. λιπαρὲς ἔλεγον τὸ προσεχὲς, ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι.
φησὶν οὖν ὅτι οὐκ ἀφέζονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος θυγάτηρ τὸ γένος Ἐφεσία, ἣτις συνεμάχησε Ξέρξῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἱκανῶς ἠνδραγάθησεν.

sch lys 676 διαγράφω τοὺς ἱππέας: Περιαιρῶ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δικαζόντων, οἱ ἐχάρασσον τοὺς κατεγνωσμένους. (ἐκ δὲ τούτου εὐτελεῖς ἡγήσομαι αὐτούς.) νικηθήσονται γὰρ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. κᾶποχον: Τουτέστι δυνάμενον ἐποχεῖσθαι.

sch lys 677 — παίζει δὲ πρὸς τὴν συνουσίαν. ἄς Μίκων ἔγραψε: Ποικίλη στοὰ Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη διὰ τὴν ἐνοῦσαν γραφήν.

sch lys 679 ἔνθα πεποίηκεν ὁ Μίκων τῶν Ἀμαζόνων τὴν μάχην. ἦν δὲ Φανόχου υἱὸς, Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Μίκων εἰς πενίαν κωμωδούμενος. τὸν κύφωνα λέγει.

sch lys 680 R. ζωπυρήσεις: Ἀντὶ τοῦ ἀνεγείρης.

sch lys 683 λύσω τὴν ἑμαυτῆς ὕν: Ὑν τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν. καὶ ποιήσω τήμερον: Ποιήσω σε δερόμενον ἐπικαλεῖσθαι εἰς βοήθειαν τοὺς δημότας.

sch lys 685 πεκτούμενον: Τίλλόμενον, ξεόμενον. ἀλλὰ χήμεῖς, ὧ γυναῖκες: Μιμοῦνται τοὺς τῶν ἀνδρῶν λόγους.

sch lys 688 ὡς ἄν: Ὅπως ἄν. αὐτοδᾶξ ὠργισμένων: Πάνυ ὠργισμένων. ἵνα μήποτε φάγη: Ἵνα μὴ εἰς ὥραν ἔλθῃ.

sch lys 690 παίζει δὲ ἀπὸ τῶν εὐτελῶν. ἵνα μὴ δικάσῃ μηδὲ πολεμήσῃ. εἰς γὰρ τὸν πόλεμον φέρουσι σκόροδα. οἱ δὲ δικασταὶ τρώγουσι κυάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσιν. ὅθεν [Eq. 41] «κυαμοτρῶξ, ἀκρόχολος.» (ὑπερχολῶ γάρ: Διὰ μέσου τὸ ὑπερχολῶ γάρ.

sch lys 694) αἰετὸν τίκτοντα: Λεῖπει τὸ ὥς.

sch lys 695 παροιμία, ἥς μέμνηται καὶ ἐν Εἰρήνῃ [133]. τὰ γὰρ ῥᾶ τῶν ἀετῶν οἱ κἀνθαροὶ κυλίοντες διαφθείρουσιν. —ἐπεὶ τοὺς κανθάρους οἱ ἀετοὶ ἀναλέγονται. R. L. Ἰσμηνία: Ὄνομα γυναικὸς.

sch lys 698 οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ: Οἱ γὰρ γέροντες αἰεὶ ἐψηφίζοντο κελεύοντες τί πρακτέον καὶ τί μὴ. παιγνίαν: Ἑορτήν.

sch lys 701 λείπει ταῖς ἑμαῖς. R. τὴν ἐταῖραν: Τὸ χ (ἐνταῦθα) ὅτι τὴν γυναῖκα ἐταῖραν εἶπεν ὡς ἐταῖρον τὸν συνήθη καὶ φίλον. ἐκ Βοιωτῶν ἔγγελυν: Παρὰ προσδοκίαν πέπαιχεν.

sch lys 702 ἐν γὰρ τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ μέγιστα ἐγγέλεις (γίνονται). διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα: Τὰ ψηφίσματα κωλύοντα.

sch lys 706 ἄνασσα πράγους: Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. γυνὴ πρὸς Λυσιστράτην.

sch lys 707 R. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν: Ἐξ Εὐριπίδου.

sch lys 715 ἢ βράχιστον τοῦ λόγου: Ἀντὶ τοῦ ἵνα συντόμως εἴπω. ἱκανή.

sch lys 719 R. διαλέγουσαν: Διορύττουσαν.

sch lys 720 κακεμφάτως, ἥ τοῦ Πανός ἐστι ταῦλιον: Ὅπου.

sch lys 721 ἐν τῇ ἀκροπόλει ἱερόν ἐστι τοῦ Πανός. κατελυσπωμένην: Εἰλυσπᾶσθαι κυρίως τὸ ἐπὶ γῆς ἔρπειν, ὥσπερ οἱ ὄφεις καὶ οἱ σκώληκες.

sch lys 722

(ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι. τροχιλία δέ ἐστιν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἰμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν Ὀλκάσι.) τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν· Παρ' ὅσον τὸ ὄρνειον θερμὸν εἰς συνουσίαν.

sch lys 725 ἔς Ὀρσιλόχου χθές· Ὀρσίλοχος πορνοβοσκὸς καὶ μοιχὸς, καὶ ἐπὶ θηλότητι κωμωδεῖται. ἔριά μοι Μιλήσια· Ὡς τῆς Μιλήτου καλὰ ἐχούσης ἔρια.

sch lys 730 ὑπὸ τῶν σέων· (Τῶν) σητῶν. πρὸς τὴν κλίσιν δὲ τῶν σέων· ὅτι ἀπὸ τῆς σεὺς εὐθείας. ὅσον διαπετάσασα· Διαπετάσασα τὰ ἔρια.

sch lys 732 εἰς τὸ κακέμφατον δὲ αἰνίττεται. ἦν τούτου δέη· Τοῦ ἀπολέσθαι.

sch lys 734 (ἦ) κἂν δέη ἀπελθεῖν· καὶ χρήζεις μὴ ἀπέλθης. τῆς ἀμόργιδος· Τῆς λινοκαλάμης.

sch lys 735 ἔστι δὲ ἡ ἄμοργις ὅμοιον ἀλεπίστῳ λίνῳ. περιλεπίζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν, ὑπὲρ τὴν βύσσον, ἢ τὴν κάρπασον· ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου αἰδοίου παίζει, ὅτι καὶ βάμμα γίνεται ἐξ αὐτῆς ἐρυθρόν. (αὐθ' ἡτέρα· Αὕτη ἄλλη τῆς ἄλλης κακίων.

sch lys 736) τὴν ἄλοπον· Ἀλέπιστον καὶ ἀκάθαρτον.

sch lys 737 πρὸς τὴν ὑπόνοιαν. (χῶρει πάλιν δεῦρο· Ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν.

sch lys 738) ἐγὼ δ' ἀποδείρασα· Αποπλύνασα.

sch lys 739 δηλοῖ δὲ καὶ τὸ κακέμφατον. ἔως ἂν εἰς ὅσιον· Ἀντὶ τοῦ εἰς βέβηλον καὶ μὴ ἱερὸν, ἀλλ' ὅσιον εἰς τοκετόν.

sch lys 743 ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦσαν. παρθένος δὲ ἡ θεός. περικεφαλαίαν εἶχεν ὥστε δοκεῖν κύειν. ὡς τὴν μαῖαν· Ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς.

sch lys 748 ἄρρεν παιδίον· Ἀπομένη τῆς γαστρὸς αὐτῆς τοῦτο φησί. εἰσβάσα ταύτην ὥσπερ· Ὅτι ἐν κοιλώμασι τίκτουσιν.

sch lys 757 οὐδ' ἀμφιδρόμια· Δέον παιδίου, εἶπε κυνῆς. κυνῆν γὰρ εἶχε προσποιουμένη κύειν. ἀμφιδρόμια δὲ ἡ δεκάτη ἡμέρα τῶν τικτομένων παιδίων, ἐν ἣ τὰ ὀνόματα αὐτοῖς τιθέασι περιδραμόντες κειμένοις. οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει· Ἐν τῇ ἀκροπόλει.

sch lys 758 τοῦτο δὲ ἑτέρα γυνή φησιν. ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον· Τὸν ἱερὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς, τὸν φύλακα τοῦ ναοῦ.

sch lys 762 τῶν τερατευμάτων· Τῶν προφάσεων καὶ πλασμάτων. ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει· Οὐ νομίζεις κάκείνους ποθεῖν ἡμᾶς.

sch lys 770 χελιδόνες· Αἱ γυναῖκες δηλονότι. χρησμός. φαλήτων· Τῶν μορίων.

sch lys 772 τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα· Τὰ ἐπικρατέστερα εὐτελέστερα ποιήσει, τοὺς ἄνδρας δηλονότι. ἐπάνω κατακεισόμεθα· Ἐρωτᾷ ἐπάνω τοῦ αἰδοίου.

sch lys 773 κακεμφάτως δὲ ἐδέξατο. (διαστῶσι· Διχῶς ἀποστῶσι.

sch lys 774) καταπυγωνέστερον· Μαλακώτερον καὶ πορνικώτερον τῶν χελιδόνων, τουτέστι τῶν γυναικῶν.

sch lys 785 (ἦν νεανίσκος Μειλανίων· Μήποτε παρὰ τὴν ἱστορίαν εἴρηκεν. οὐ γὰρ Μειλανίων ἔφευγε μᾶλλον, ἀλλ' ἡ Ἀταλάντη. ἐπίτηδες δὲ τοῦτο ὁ τῶν ἀνδρῶν χορὸς ἱστορεῖ.) ἐλαγοθήρα· Ἐκυνηγέται, λαγούς ἐθήρα.

sch lys 790 πλεζάμενος ἄρκυς· Εἶδος δικτύου. λῖνα κυνηγετικά. κατὰ κοινοῦ τὸ μισοῦμεν τὰς γυναῖκας.

sch lys 796 οἱ σώφρονες· Ἐσμέν, βδελυττόμεθα. κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει· Οἶον κλαύσει καὶ χωρὶς κρομμύων.

sch lys 798

ἢ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄνω, ἵνα μήποτε φάγη σκόροδα καὶ κυάμους μέλανας. ἢ ὅτι δακρύεις καὶ χωρὶς τοῦ κρόμμουν ἐσθίειν. ἢ οὐ πολεμήσεις. τὸ σκέλος ἢ τὸ αἰδοῖον.

sch lys 799 R. οἶον τιλθήση.

sch lys 800 R. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν: Δύο Μυρωνίδαι ἦσαν, ὡς ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις [303] δεδήλωται.

sch lys 801 ἐνθάδε τοῖνυν μέμνηται τοῦ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντος. μελάμπυγός τε: Τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικῶδεις ἐκωμῶδουν.

sch lys 804 ὡς δὲ Φορμίων: Φορμίων, στρατηγός, σφόδρα εὐδόκιμος, Ἀσωπίου υἱός. ὡς τριχῶδης δὲ καὶ αὐτὸς καὶ μελαίνας πυγὰς ἔχων ἐκωμωδεῖτο. τῷ Μελανίωνι: Σοὶ τῷ γέροντι.

sch lys 808 Τίμων ἦν τις: Τίμων οὗτος ἦν ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος, ὃν φησι Νεάνθης ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι, μὴ προσιέμενον δὲ ἱατροὺς ἀποθανεῖν σαπέντα. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τὸν τάφον ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέντα, ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Ζωστῆρα καὶ Σούνιον φερούση. ἀντὶ τοῦ ἄβατος καὶ ἄστατος.

sch lys 809 R. —αἰδρυτος ἀβάτοισιν: Οἶον ἀκάνθαις τετριχωμένος, σκληρός. Ἄλλως. σκόλοψι καὶ παττάλοις ἡσφαλισμένος. τὸ πρόσωπον περιειργασμένος: Ἀντὶ τοῦ σκυθρωπός.

sch lys 811 ἀπορρώξ: Διὰ τὴν μισανθρωπίαν. πολλὰ καταρασάμενος: Ἐπιεικὴς ἦν καὶ ἔφευγε τοὺς πονηροὺς.

sch lys 817 ὡς εἰ ἡμεῖς ὑμᾶς. κατ' ἐρώτησιν.

sch lys 822 ἢ εἰρωνεῖα φησὶν, ἢ ἀληθῶς ἐφοβήθη. λακτίσω.

sch lys 824 τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ὅτι ἀπεψιλωμένον φησί.

sch lys 832 μαινόμενον τῷ ἔρωτι. τουτέστι τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ διανοίας.

sch lys 835 Χλόης Δήμητρος ἱερὸν ἐν ἀκροπόλει, ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι θύουσι μηνὸς Θαργηλιῶνος, ὡς Φιλόχορός φησιν ἐν ζ'. κωμωδεῖ Κινησίαν ὡς κατωφερῇ εἰς συνουσίαν.

sch lys 838 ἦν δὲ διθυραμβοποιός. πέπαιχεν παρὰ τὸ κινεῖν.

sch lys 840 παραλογίζεσθαι καὶ τὰ ταύτην παρακολουθοῦντα πλὴν ὧν συνωμοσάμεθα μὴ ποιεῖν, τουτέστι συνουσιάζειν. εἰς ἦν ὠμόσαμεν.

sch lys 844 σὺν σοι ὀπτήσω τῷ ἔρωτι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν. λείπει τὸ ἐγγύς.

sch lys 847 ὁ ἐντὸς τῶν φυλασσοῦσων γυναικῶν. ἐν ἡμέρᾳ σκοποῦσα.

sch lys 852 παίζει πρὸς τὸ πέος ὡς ἀπὸ δήμου τινός. ἢ ἵνα διαβάλη αὐτὸν ξένον καὶ Θράκα. διαπαίζει τὰς γυναικὰς ὡς ἐρώσας τοῦ κινεῖν.

sch lys 855 διὰ στόματος. ἀντὶ τοῦ φυλαττέσθω.

sch lys 861 ἐν ἐρωτήσῃ. τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν.

sch lys 863 ἢ ἀργύριον ἢ μερίδα. ἀπὸ τοῦ τείχους κατελθοῦσα ὅπου ἐφύλασσον αἱ ἡμεροσκόποι.

sch lys 873 τὸ πλῆρες αὐτόσε οὐ καταβήσομαι ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως. οὐδενὸς χρήζων.

sch lys 876 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέλθῃς.

sch lys 878 πρὸς τὸν παῖδα λέγει. οἶον ἄτροφον ἀπὸ τῆς θηλῆς τοῦ μαστοῦ.

sch lys 881 μὴ θηλασθέν. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ παιδίον.

sch lys 886 ποθεινότερον, πραότερον. ἀλαζονικῶς θρύπτεται.

sch lys 887 ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βρενθίου μύρου. τὸ ἐντελὲς δῆτ' ἐστίν.

sch lys 889 διὰ τὸ ὠραῖον αὐτοῦ. τῇ μαμμίᾳ: Ἀντὶ τοῦ ἐμοί.

sch lys 893

μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι: Ὡς αὐτοῦ ἀπτομένου αὐτῆς αἰσchrῶς. ὀλίγον μέλει σοι: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον μέλει σοι.

sch lys 896 τῆς κρόκης φορουμένης: Διαφορουμένης, διασπωμένης. ἀνοργίαστά σοι: Ἀτέλεστά σοι.

sch lys 898 ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας τῇ Ἀφροδίτῃ. πρὸς Λάκωνας.

sch lys 900 R. νῦν δ' ἀπομώμοκα: Ἀντὶ τοῦ ὀρκωμοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα.

sch lys 903 ἀπομώμοκα: Πρὸς σέ. L. καὶ τοι ς' οὐκ ἐρῶ: Οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.

sch lys 907 ἔναντίον τοῦ παιδίου: Οὐκ ἀποτόμως παραιτεῖται, ἀλλὰ διὰ προφάσεως πλείονος ἐρεθίζει. — ἐκοιμήθης. R. ὦ Μανῆ: Οἰκέτης ὁ Μανῆς.

sch lys 911 ὅπου τὸ Πανὸς καλόν: Ἐπεὶ ἐρωτικὸς ὁ Πάν. πλησίον δὲ τοῦ Πανείου ἡ Κλεψύδρα ἦν κρήνη. λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ: Ἐν τῇ ἀκρόπολει ἦν κρήνη ἡ Κλεψύδρα, πρότερον Ἐμπεδῶ λεγομένη.

sch lys 913 ὠνομάσθη δὲ Κλεψύδρα, διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν. ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ὑπὸ γῆν, φέρουσα εἰς τὸν Φλεγρεώδη λειμῶνα. — εἰς τὴν ἀκρόπολιν. R. μὰ τὸν Ἀπόλλω: Οὐκ ἔστιν ὄρκος γυναικῶν.

sch lys 920 κἀγὼ 'κδύομαι: Λεῖπει τὸ ἱμάτιον. αἰσchrὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐπιτόνου.

sch lys 923 λείπει γὰρ ἡ ἐπί. δηλοῖ δὲ ἐπὶ δέρματος. (καὶ) Ὅμηρος [Od. M, 423] «ἐπίτονος βέβλητο.» καὶ δὴ 'κδύομαι: Λεῖπει τὸ ἱμάτιον.

sch lys 928 Ἡρακλῆς ξενίζεται: Παροιμία ἐπὶ τῶν βραδυνόντων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλέα βραδύνουσιν. ἀδηφάγος γὰρ ὁ ἥρως. ἀνιστὰς ἀναπήδησεν: Ἵνα προσκεφάλαιον αὐτῷ θῇ.

sch lys 930 ἅπαντα δῆτα: Κατ' ἐρώτησιν. σισύραν οὐκ ἔχεις: Διφθέραν, ἱμάτιον πυκνόν.

sch lys 933 ἄκναπτον ἱμάτιον καὶ παχὺ ἡ σισύρα. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με: Ἀντὶ τοῦ ἡ γυνὴ ἡ ἄνθρωπος (εἶπε).

sch lys 937 ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἀπήντησε. εἰ μὴ διατριπτικόν γε: Παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι.

sch lys 943 οἶον διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτῆτος: ἐπεὶ καὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδῖω γίνεται. (ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβὴν λέγει.) τάλαιν' ἐγώ: Τοῦτο φησὶν ἵνα πάλιν ἀπέλθῃ.

sch lys 944 (οὐ τὸ Σύριον.) Ῥόδιον δὲ μύρον τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου· ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ῥόδιον. τὸν ἀλάβαστρον: Τὴν μυροθήκην.

sch lys 947 ἀλλ' ἔτερον ἔχω: Τὸ αἰδοῖον φησι. μὴ μοι φέρε: Τοῦ μύρου.

sch lys 951 σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ: Τοῦτο εἰρηκυῖα ἡ γυνὴ ἅπεισι. ἀπολώλεκέ με: Ὁ ἀνὴρ ἀπελθούσης τῆς γυναικὸς ὀδύρεται.

sch lys 953 κάποδείρας' οἷχεται: Εἰς τὸ αἰσchrόν. ψευσθεῖς: Ἀντὶ τοῦ ἀπατηθεῖς.

sch lys 956 πῶς ταύτην παιδοτροφήσω: Ὡς θυγατρὸς αὐτῷ ἐπομένης. κακεμφάτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου δύναται ἀκούεσθαι. ποῦ κυναλώπηξ: (Ὁ Φιλόστρατος.

sch lys 957) καὶ ἀλλαχοῦ [Eq. 1069] «Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.» ὡς πορνοβοσκοῦ ὄντος τοῦ Φιλοστράτου. βούλεται δὲ τίτθην μισθώσασθαι, ἵνα θρέψῃ τὸ παιδίον. ποῖος γὰρ ἢ νεφρὸς ἀντίσχοι: Πῶς δυνήσῃ σαυτὸν ἐπισχεῖν, οὕτως ἡρεθισμένος.

sch lys 963 ποία ψυχὴ: Παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας «ποῖαι λιβάδες, ποῖα σειρήν;» ποῖος ἂν ὄρρος: Ἀντὶ τοῦ πρωκτός. τοὺς ὄρθρους: Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ὄρθροις.

sch lys 973 θωμούς: Σωροὺς ξύλων. θωμοὶ δὲ λέγονται οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφῶς δὲ ἡ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συστροφὴ, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. μεγάλῳ τυφῶ: Μεγάλῳ καύσωνι.

sch lys 980 πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν: Ἀντὶ τοῦ ποῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐστὶν ἡ γερουσία, τουτέστιν ἡ ἐκκλησία, καὶ ἡ
 σύνοδος. διατεταμένος δὲ ἦλθεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ποῦ εἰσὶ καὶ οἱ πρυτάνεις, οἷς θέλω τι νέον
 εἰπεῖν. Κονίσσαλος: Δαίμων πριαπώδης ὁ Κονίσσαλος· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως
 μίγνυσθαι.

sch lys 983 ὦ κυρσάνιε: (Ἀντὶ τοῦ ὦ νεανία, ὦ ἔφηβε. ἦ) ἀντὶ τοῦ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς
 λάχανον. κάπειτα δόρυ δῆτα: Διὰ τὸ τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ μέγα εἶναι, ἐξέτεινε τὰ ἱμάτια τῇ χειρί.

sch lys 985 ὁ δὲ εἶπε δόρυ ἔχεις. (οὐ τὸν Δία: Οὐ μὰ τὸν Δία.

sch lys 986) (παλεός γὰρ νῆ τὸν Κάστορα: Ὡσπερ τὸ πήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ π ἥγανον λέγουσιν,
 οὕτως ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἐναντίον πλεονάζει τὸ π.

sch lys 988 ἡλεός, ἀλεός, παλεός. τουτέστι λῆρος καὶ μάταιος.) μὴδ' αὖ πλαδδεῖη: Μὴδὲ πλησίον γένοιτό
 μοι τὸ στύειν.

sch lys 991 τί δ' ἐστὶ σοι τοδί: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι. σκυτάλα Λακωνικά: Ξύλον ἐστὶν εἰς δύο τεμνόμενον.
 καὶ τὸ μὲν ἐν δίδοται τῷ στρατηγῷ ἐξερχομένῳ, τὸ δὲ ἄλλο κεῖται ἐν τῇ πόλει. εἶπερ γε χ' αὕτη
 στι: Καὶ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν αὐτῷ τὸ ἑαυτοῦ αἰδοῖον.

sch lys 995 ὀρσά: Ἀντὶ τοῦ ὀρθή. πᾶα, πᾶσα, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Πελλάνας δὲ δεῖ: Ὄνομα
 γυναικὸς ἐταίρας.

sch lys 996 ἦν γὰρ παρ' αὐτοῖς πόρνη Πελλήνη τοῦνομα. ἐπιθυμοῦσιν οὖν τῆς πόρνης, ἥγουν τῆς πόλεως
 Πελλήνης. ἀντεποιοῦντο γὰρ αὐτῆς οἱ Λάκωνες. ἀπὸ τοῦ: Ἀπὸ τίνος.

sch lys 998 ἀπὸ Πανός: Κατ' ἐρώτησιν. οὐκ. ἀλλ' ἀρχὰ μέν: Ὁ νοῦς ἤρξατο τὸ κακὸν τοῦτο διδόναι ἡμῖν ἡ
 Λαμπιτώ. οἶώ δὲ (κατ' αὐτοὺς) ἀντὶ τοῦ οἶομαι. ἅπερ: Ὡσπερ.

sch lys 1000 ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος: (Ἀφέσεως. βαλβίδος.) ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας, ἥγουν ἀπὸ ἐνὸς κανόνος καὶ
 καμπτήρος. ἀπήλων: Ἀπήλασαν.

sch lys 1006 ὑσσάκων: Τῶν γυναικείων μορίων. ἂν γὰρ τὰν πόλιν: Τὸ τέλειον ἀνά.

sch lys 1006 ἅπερ: Ὡσπερ. ἅπερ λυχνοφορίοντες: Οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον. οὔτε τῷ
 μύρτῳ σίγειν: Οὐδὲ θίγειν τοῦ γυναικείου μορίου.

sch lys 1007 τουτὶ τὸ πρᾶγμα: Οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν κήρυκα. ποτάομαι: Δραμοῦμαι.

sch lys 1013 πετήσομαι. γυναικὸς ἀμαχώτερον: Ἐν ἄλλῳ Κινησίας ἦν ὁ λέγων.

sch lys 1015 ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ: Ἀπὸ κοινοῦ βεβαίαν φίλην ἔχειν με. καὶ ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸ ἔχε.
 γυμνὸν ὄνθ' οὕτως: Γυμνὸς γὰρ ἦν.

sch lys 1023 καὶ τότε' ἀπέδυν ἐγώ: Ἀντὶ τοῦ ἀπεδύσαντο κατὰ τῶν γυναικῶν. (εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἶ: Εἴτα
 οὐ καταγελασθήσῃ.

sch lys 1024) τόδε τὸ θηρίον: Τὴν ἐμπίδα.

sch lys 1025 ἐξεῖλον: Ἀντὶ τοῦ ἐξέλοιμι. τοῦτ' ἄρ' ἦν: Ἡ ἐμπὶς δηλονότι.

sch lys 1025 δακτύλιος οὐτοσί: Δίδωσιν αὐτῇ δακτύλιον, ἵνα ἐξενέγκῃ τὴν ἐμπίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ.
 ἐκσκάλευσον: Ἐξένεγκε.

sch lys 1032 οὐκ ἐμπὶς ἦδ' ἐστὶ Τρικουρία: Ἐμπὶς ζῶν κώνωπι παραπλήσιον. ὥς ἐν Τρικουρύθῳ πολλῶν
 ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος. ἢ ἐπεὶ πονηροὶ εἰσιν οἱ Τρικουρύσιοι. ἀπὸ
 μεταφορᾶς τῶν τὰ φρέατα ὀρυττόντων εἰς βάθος ὥς φρέαρ ἀνώρυττέν φησι.

sch lys 1033 Ῥ. κολακευτικάι.

sch lys 1037 Ῥ. κάστ' ἐκεῖνο τοῦπος: Ἐν παροιμίᾳ τοῦτο ἔλεγον «κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται, οὐκ
 ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

sch lys 1038 » καὶ Ἡσίοδος [Op. 58] «ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.» οὐ παρασκευαζόμεσθα: Λέγει ὅτι ὧ ἄνδρες
οὐ παρασκευαζόμεσθα εἰπεῖν κακῶς τινὰ, ἀλλὰ μᾶλλον καλῶς.

sch lys 1043 ὧς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ δέ ἐστιν. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακά: Τὸν πόλεμον λέγουσιν.

sch lys 1047 ἱκανῶς γὰρ ἐκακοπράγουν ἤδη μετὰ τὰ ἐν Σικελίᾳ. καὶ τὰ παρακείμενα: Τὴν τῶν γυναικῶν καὶ
ἀνδρῶν στάσιν λέγει τὰ παρακείμενα.

sch lys 1050 λεγέτω τίνας δέεται. R. ἔσω ἡμῖν ἐστιν.

sch lys 1053 R. κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ: Δηλονότι οὐδὲν αὐτοῖς προήσονται.

sch lys 1057 ἀντὶ τοῦ κερδάνῃ. R. ἀντὶ τοῦ ἀποδῶ παρ' ὑπόνοιαν. R. Καρυστίους: Κάρυστος πόλις Εὐβοίας.

sch lys 1058 διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Καρύστιοι. ἐν ἄλλῳ γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἔξεστι.

sch lys 1064 R. τὸ ἐλθεῖν.

sch lys 1066 R. τοῦτο εἰς γέλωτα εἶπεν.

sch lys 1071 R. παρ' ὑπόνοιαν, δέον ἀνεωχθήσεται.

sch lys 1073 R. ἔχοντες πώγωνας.

sch lys 1075 διὰ τὴν τοῦ αἰδοίου ἐξοχήν. (τοῦτο δέ φασιν, ἐπεὶ καθελκόμενα εἶχον τὰ ἱμάτια, ὥστε δόξαι
ἀγγεῖά τινα ἔχειν αὐτούς.) τὸ δὲ χοιροκομεῖον ἔοικε πλεκτὸν ἀγγεῖον εἶναι, ἐν ᾧ τοὺς νέους
ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. νῦν δὲ λέγει τὸν πάτταλον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους καὶ
τρέφουσιν. ἐπεὶ οὖν ἐντεταμένοι ἦλθον, ἤκασεν αὐτοὺς παττάλοις. νενευρωμένη δὲ συμφορά:
Τὴν ἔντασιν τοῦ αἰδοίου λέγει.

sch lys 1078 νεῦρον γὰρ (τὸ αἰδοῖον). χεῖρον φαίνεται: Ἀντὶ τοῦ, χεῖρον τῆς τάσεως τοῦ Ἑρμοῦ φαίνεται.

sch lys 1079 τουτέστι χεῖρον τέταται τοῦ Ἑρμοῦ. ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς πριαπῶδες ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ ἐντέταται
μεγάλως. ὅπα, ὅπου.

sch lys 1080 σέλει, θέλει. ἐλσών, ἐλθών. ἀντὶ τοῦ, πάντα πράττων τις ἀγέτω ἡμῖν εἰρήνην. ὥσπερ
παισιότας: Οἱ γὰρ ἀσκοῦντες παῖδες συστέλλουσι τὰ ἱμάτια, ὅπως μὴ προστρίβωνται (τὰ
αἰδοῖα) καὶ μιανθῇ τὰ ἱμάτια.

sch lys 1083 τοὺς δὲ Ἀθηναίους λέγει τεταμένους. φαίνονται δὲ οἱ ἀσκοῦντες παῖδες, ὡς μὴ παρατρίβουντο
τὰ αἰδοῖα εἰς ὑπόμνησιν (τῆς) συνουσίας ἀφιστάναι τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ
νοσήματος: Ἀντὶ τοῦ μέγα.

sch lys 1085 διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰρήνης εἶπε τοῦ νοσήματος. δείκνυσιν.

sch lys 1087 R. ὁμοία.

sch lys 1089 R. σπασμός: Τέτανος.

sch lys 1089 —οἱ γὰρ σπασμὸν ἔχοντες περὶ τὸν ὄρθρον αἴσθονται σφόδρα. R. Bar. συγκόπτοντες, τὰ ἱμάτια
συστέλλοντες.

sch lys 1090 R. οὐ Κλεισθένη βινήσομεν: Οὗτος Σιβυρτίου παῖς ἐπὶ θηλότητι κωμωδούμενος.

sch lys 1093 εἰ σωφρονεῖτε: Τοῦτο φησὶν· εἰ μὴ περιβαλεῖσθε, ἀλλὰ φανερά ἔξετε τὰ αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει
τις ὑμᾶς τῶν Ἑρμοκοπιδῶν. ἐξ οὗ δὴλον ὅτι μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ἀπεγυμνώθησαν φορτικῶς
πάνυ. Ἑρμοκοπιδῶν: Παρόσον οἱ Ἑρμοκοπίδαι ἠκρωτηρίασαν τοὺς Ἑρμᾶς, ὅτε ἐπὶ Σικελίας
ἔμελλον πλεῖν (πρὸ ἐτῶν τεσσάρων τῆς καθέσεως τούτου τοῦ δράματος).

sch lys 1094 τὴν δὲ αἰτίαν ταύτην οἱ μὲν τοῖς περὶ Ἀλκιβιάδην προσέγραφον, ὡς Θουκυδίδης· οἱ δὲ
Κορινθίοις, ὡς Φιλόχορος. μόνον δὲ φησὶν οὐ περικοπῆναι τὸν Ἀνδοκίδου Ἑρμῆν.) ἄνδρες οἱ
Ἑρμοκοπίδαι.

sch lys 1096 ἐκδεδαρμένους, τὰ αἰδοῖα ἀνατεταμένους. οἱ Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς Λάκωνας.

sch lys 1105 παίζει, μὴ μόνον Λυσιστράτην. παρὰ τὸ λύειν τὸν στρατόν. κἂν λῆτε: κἂν βούλησθε. διαβάλλει
 τινά. τῷ σῶ πόθῳ, τῇ σῇ θέλξει.

sch lys 1110 ὡς ὅρνεόν ἐστιν ἐπιτήδειον πρὸς τὰς τῶν φίλτρων κακίας. μὴ συνόντας ἀλλήλοις μήτε
 πείραν ἑαυτῶν δεχομένους ὀργῶντας, πρὸς εἰρήνην.

sch lys 1114 ὡς πρὸς τινα ἐξυπηρετουμένην ἦν καλεῖ Διαλλαγὴν. καὶ ὅλως ἐκ τοῦ μέρους τούτου
 Λυσιστράτη ἢ διαλλαγαὶ κέκληται τὸ δρᾶμα. ὡς ὀκληρῶν ὄντων τῶν Ἀθηναίων ἐν μάχαις.

sch lys 1119 σκώπτει αὐτοὺς ὡς μαινομένους ἐπὶ τῷ ἔρωτι. τῆς σάθης, τοῦ αἰδοίου. ἂν σοι δῶῃ ἢ τὴν χεῖρα
 ἢ ἄλλο τι.

sch lys 1123 ὦ Ἀθηναῖοι. ὁ στίχος ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.

sch lys 1127 οὐ πεπαίδευμαι κακῶς. τοὺς αὐτοὺς θεοὺς τιμῶντες οὐχ ὁμονοοῦμεν ἀλλήλοις.

sch lys 1131 τοὺς αὐτοὺς ἀγῶνας ἄγομεν, Ὀλύμπια καὶ Πύθια. Ἄλλως. ἐν Πύλαις ἀντὶ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις.
 ἔπεμπον γὰρ εἰς τὴν Πυλαϊκὴν πανήγυριν τοὺς λεγομένους ἱερομνήμονας. ὅλος ὁ ἱαμβος
 λέλεκται ἐξ Ἑρεχθέως, εἰ δέον ἐστὶ μοι μακρολογεῖν.

sch lys 1135 ὡς τῶν Λακῶνων χρωμένων συμμάχοις βαρβάροις. εἰς σύμβασιν αὐτοὺς καὶ φιλίαν
 προτρεπομένη ἄρχεται τοῦ αὐτοὺς ὑπομιμνήσκειν ὧν ἦσαν ἐξ ἀλλήλων εὖ πεπονθότες.

sch lys 1137 οἱ μὲν γὰρ Ἀθηναῖοι καταπονούμενοι αὐτοὺς ὑπὸ Μεσσηνίων διέσωσαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι
 καθεῖλον τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα βοηθοῦντες Ἀθηναίοις. ταῦτα καὶ οἱ
 συντεταχότες τὰς Ἀτθίδας ἱστοροῦσιν περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ Φιλόχορος φησι καὶ τὴν
 ἡγεμονίαν τοὺς Ἀθηναίους λαβεῖν διὰ τὰς κατασχούσας τὴν Λακεδαίμονα συμφοράς.

sch lys 1138 ὁ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. σημαίνει ὅτι πόλεμος ἦν αὐτοῖς πρὸς Μεσσηνίους.

sch lys 1142 σεῖων μέγα, ὁ Ποσειδῶν. σεισμοὶ γὰρ συχνοὶ ἐγένοντο ὅτε ὁ πόλεμος συνειστήκει. Κίμων, μετὰ
 τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἰβ' ἔτει ὕστερον.

sch lys 1144 ταῦτα ἦν ἐπὶ Θεαγενίδου. καὶ γὰρ τοῦ Ταυγέτου τι παρερράγη καὶ τὸ ὠδεῖον καὶ ἕτερα καὶ
 οἰκίαι πλεῖσται, καὶ Μεσσήνιοι ἀποστάντες ἐπολέμουν καὶ οἱ εἴλωτες ἐπέστησαν, ἕως Κίμων
 ἐλθὼν διὰ τὴν ἱκετηρίαν ἔσωσεν αὐτούς. ὡς πρὸς γυναῖκα.

sch lys 1146 λέγει δὲ τὴν γῆν τῆς Ἀττικῆς λιπαρὰν εἶναι. ἀφήσειν τῆς μέμψεως οἶει.

sch lys 1152 καὶ γὰρ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβροήθουν Ἰππία. Ἀριστοτέλης φησὶ μετὰ τὸν Ἰπάρχου
 θάνατον χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλύειν τὴν τυραννίδα, τῆς Πυθίας, ὡς οἱ
 Ἀλκμαιωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, συνεχῶς τοῦτο χρώσης αὐτοῖς
 μαντευομένοις, ἕως πρότερον μὲν Ἀγχιμόλιον ἔπεμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ
 αὐτοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένη τὸν βασιλέα σὺν μείζονι ἐξέπεμψαν στόλῳ, καὶ
 νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν Ἰππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ
 Πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες τῶν τυράννων ἐξιόντες ἐάλωσαν.

sch lys 1157 ἀγαθωτέρα. ἡμεῖς θέλομεν, ἂν τις ἡμῖν θελήσῃ ἀποδοῦναι τὸ ἐγκυκλον, τουτέστι τὴν Πύλον,
 διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν.

sch lys 1161 ἀντὶ τοῦ ψηλαφῶμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν. ἀντὶ τοῦ οἰκήσομεν.

sch lys 1169 ταῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐδόκουν οὐκ ἐπιτηδείως ἔχειν. ἔστι δὲ ὁ Ἑχινοῦς κόλπος. λιμὴν ἐστὶν
 ὀπισθεν τοῦ Ἑχινοῦντος. σκέλη τόπος οὕτω καλούμενος τῆς Μεγαρίδος.

sch lys 1170 σημαίνει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον. οἱ δὲ τὰ Μεγαρικά τείχη. ὦ μαινόμενε.

sch lys 1172 ἀπαλλαγεῖς τοῦ πολέμου γυμνὸς βούλομαι γεωργεῖν, ἀντὶ τοῦ θέλω τὴν εἰρήνην. ἀντὶ τοῦ
 κόπρον ἄγειν πρῶτον, ὡς μὴ εὐπορούντων αὐτῶν ἀροσίμης γῆς.

sch lys 1178 δρᾶν ταῦτα, τὰ τῆς γεωργίας. κατ' ἐρώτησιν.

sch lys 1181 τοῖς ἑμοῖς. τοὺς Καρυστίους ὡς μοιχοὺς κωμωδοῦσιν. ἦσαν δὲ Ἀθηναίων σύμμαχοι. ἀντὶ τοῦ
 ὧν εἵχομεν ἐδεσμάτων ἐν τῇ κίστῃ.

sch lys 1182 ἀποκοπή ἐστὶ τοῦ ἄλλου χοροῦ, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξι. πορφυρῶν περιβολαίων.
 χρυσοφοροῦσι γὰρ αἱ κανηφόροι.

sch lys 1198 εὖ ἐσφραγίσθαι ὅσα εὐρίσκει ἔνδον. ῥύπους· τὰς σφραγίδας ἐκ πηλοῦ γὰρ ὑπῆρχον.

sch lys 1202 παίζουσα λέγει μηδὲν εἶναι ἔνδον. περιβλεπόμενος δὲ, φησὶν, οὐδὲν εὐρήσει. εἰ δέ τι.

sch lys 1205 ἀντὶ τοῦ πυροῦς ὑποκοριστικῶς. μέγας.

sch lys 1210 θυλάκους. πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων. ὁ δοῦλος.

sch lys 1213 γέλωτος χάριν. ἐπικωμάζει λαμπάδα ἔχων.

sch lys 1215 δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πρὸς τὴν θυρωρὸν λέγει. τὸ πρᾶγμα, τὸ ὑμᾶς καῦσαι.

sch lys 1216-1220 ὑμῖν τοῖς θεαταῖς τελειώσομεν τὸ δρᾶμα. φορτικὸν μὲν ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν μετὰ
 λαμπάδος καὶ καταφλέξει τινά· εἰ δὲ βούλεσθε, ὦ θεαταῖ, καὶ τοῦτο ποιήσομεν
 προσχαριζόμενοι ὑμῖν. ἀντὶ τοῦ τὸν ἐγκέφαλον ἢ τὰς τρίχας καιομένας.

sch lys 1225 ἐξέρχεται τις τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ συμποσίου. σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους ὅτι νήφοντες μὲν
 κακῶς βουλευόνται, μεθύοντες δὲ καλῶς διαπράττονται.

sch lys 1237 Τελαμῶνος· (Ἀρχὴ τινος σκολίου «παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά,» περὶ οὗ δεδήλωται ἥδη.) ὁ δὲ νοῦς
 ὅτι τὰ ἐναντία λέγομεν ἑαυτοῖς καὶ πράττομεν. ὅταν γὰρ τις ἄσῃ ἀπὸ τῶν σκολίων Πινδάρου,
 λέγομεν ὅτι δεῖ μᾶλλον ἄδειν ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας· ἡ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν
 Λακωνικὴ, ἣς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης. αὐθις ἔρχονται πάλιν· Τουτέστι
 συνήχθησαν πάλιν.

sch lys 1239 ἦν γὰρ θεράπων διασκορπίσας αὐτοὺς τῇ λαμπάδι. ὦ Πολυχαρίδα· Πιθανώτερόν ἐστι, Βοιωτῶν
 αὐτὸν εἶναι.

sch lys 1245 ἀλλὰ γὰρ ἐν τοῖς πρέσβεσιν οὐδαμοῦ παρέδωκεν, ὅτι καὶ ἕτεροι παρήσαν. γυναῖκες μὲν γὰρ
 ἐληλύθασιν καὶ Κορίνθιαι καὶ Βοιωταὶ ἐπὶ τῆς πρεσβείας. οὐ λέγει δὲ Λάκων, ἀλλὰ Λάκωνες.
 ἀπίθανον δέ ἐστι μὴ παρεῖναι τοὺς παραληψομένους τὴν Βοιωτίαν καὶ τὴν Κορινθίαν. ἡ μὲν
 γὰρ Λαμπιτῶ εἰς Λακεδαιμόνα ὥχετο. ἴν' ἐγὼ διποδιάξω γε· Τοῖς δύο ποσὶ χορεύσω.

sch lys 1247 εἶδος δὲ ὀρχήσεως ἡ διποδιά, ἣς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις «ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδιά
 καλῶς.» —τοὺς αὐλοὺς, ἀπὸ τοῦ φυσαῖν. R. ὄρμαον· Ἄρχεται τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ τοὺς αὐλοὺς
 φυσαῖν ὁ Λάκων.

sch lys 1249 ὁ δὲ νοῦς· ὄρμησον, ὦ μνημοσύνη, τῷ ἐφήβῳ τὴν σὴν μοῦσαν. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ
 Λάκωνες τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους παρ' αὐτοῖς. (λείπει δὲ ἡ εἰς πρόθεσις, εἰς
 τοὺς κυρσανίους.) ἀντὶ τοῦ μέλλοντας ὀρχεῖσθαι. R. μοῦσαν.

sch lys 1249 R. τοὺς Ἀθηναίους.

sch lys 1250 R. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ· Ἄκρα ἐστὶν Εὐβοίας τὸ Ἀρτεμίσιον, ἔνθα ἐπολέμησαν τῷ Ξέρξῃ οἱ Ἀθηναῖοι.

sch lys 1252 τὸ πλήρες θεοεἰκελοι ἐμάχοντο, θεοῖς ὅμοιοι προέκρουον καὶ ἐμάχοντο. R. πρὸς τὰ πλοῖα.

sch lys 1253 R. Λεωνίδας στρατηγὸς Λακεδαιμονίων.

sch lys 1254 R. ἄπερ τὼς κάπρως· Ὡσπερ τοὺς κάπρους· συνεβοήθουν γὰρ κατὰ Περσῶν τοῖς Ἀθηναίοις οἱ
 Λακεδαιμόνιοι.

sch lys 1257 πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας· Πρὸς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ «πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.» καὶ
 Σοφοκλῆς [El. 1219]. Αἰσχύλος δὲ «ἀφρὸς βορᾶς βροτείας ἐρρῦη κατὰ στόμα.» —ἀντὶ τοῦ ἦνθει.
 R. ἔπαιξεν.

sch lys 1259

ἐπὶ δειλία δὲ αὐτοὺς κωμῶδεϊ ὡς ἐναφιέντας. ἦσαν γὰρ οἱ Πέρσαι οὐκ ἐλάσσονες τῶν ψάμμων.

sch lys 1265 θηροκτόνε. παρθένε θεά.

sch lys 1266 τῶν πανούργων ῥητόρων. παραδίδωσι λοιπὸν μετὰ ταῦτα τοῖς μὲν Λάκωσι τὰς Λακαίνας, τοῖς δὲ Ἀθηναίοις τὰς ὁμοφύλους.

sch lys 1275 ἐπ' εὐτυχίαις. ἐπὶ δὲ Δίδυμον: Ἀπὸ Διδύμου τῆς Μιλήτου τόπου Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται.

sch lys 1285 ἢ ὅτι δύο εἰσὶ χοροὶ, ὁ τῶν Λακῶνων καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων. μετὰ τῶν βακχῶν.

sch lys 1286 βλέπει. R. ἀντὶ τοῦ φλέγοντα διὰ τῶν κεραυνῶν.

sch lys 1285 R. ὑμνήσατε.

sch lys 1286 Ἦραν. ἢ τὴν Ἀριάδνην. R. δαίμονας: Ἄλλους.

sch lys 1287 καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς κάλεσον. τῆς εἰρήνης.

sch lys 1295 ἐπὶ νέα νέαν: ἐπὶ νεώτερα πράγματα, νέαν μοῦσαν. ἐκλιποῦσα μοῦσα.

sch lys 1299 κλείουσαι καὶ ὑμνοῦσαι. οὕτω χαλκιοῖκου Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Λακεδαίμονι.

sch lys 1305 ἢ Ἀθηνᾶς. διχῶς. ἀνασσαν Ἀθήνην. χαλκίοικος δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται ἐν Σπάρτῃ. ἀγαθοὺς.

sch lys 1302 παίζουσιν. ἄγε.

sch lys 1305 ἐπίφθεγμα παρακελευστικόν. ἦτινι οἱ χοροὶ τῶν θεῶν μέλουσιν.

sch lys 1305 ἦ τε, ὅπου. ἢ ὡς εἶτε ὥσπερ. λείπει τὸ κτύπον.

sch lys 1315 ἀνακινουῖσαι. θυρσαδδωᾶν: Ὡσπερ αἱ τῶν βακχῶν.

sch lys 1315 ἀντὶ τοῦ θυρσαζουσῶν καὶ παιζουσῶν, παρὰ τὸ δονεῖν τοὺς θύρσους. παραμπυκίδδετε:

Παραπλέκετε, ποικίλλετε.

sch lys 1315 ἀντὶ τοῦ σκέπασον τῇ ἄμπυκι. οἶον πῆδα.

sch lys 1315 R. ὡς ἔλαφος.

sch lys 1315 R. χορωφελέταν: Ἀντὶ τοῦ, ποίει κρότον ὠφελοῦντα τὸν χορόν.

sch lys 1320 καὶ τὰν σιὰν δ' αὐτάν: Καὶ τὴν θεὰν Ἀθηνᾶν.